

ظهور یک ستاره جدید از سرزمین برف روزی که دنیا با

«مروارید سیاه» آشنا شد

- داستان زندگی یله و جام جهانی ۱۹۵۸
- معمای تیم پابرهنه؛ هند و درامی به نام کفش
- شادی بی پروای قهرمانان ۱۹۵۸
- واکنش رسانه‌های جهان به ظهور «پادشاه»

۵

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در گفت‌وگو با ایران ورزشی

با جنگ روانی ترامپ قید جام جهانی را نمی‌زنیم

واکنش منفی در جهان باعث عقب‌نشینی آمریکایی‌ها در قبال ایران شد

۲

حرف اول و آخرین اینفانتینو در کنگره جنجالی تیم ملی ایران به جام جهانی می‌رود

رئیس فدراسیون فلسطین با نماینده رژیم صهیونیستی دست نداد شکست شوی مضحک صلح در کانادا

۲

۲

آمریکا را تروریست می‌دانیم و کوتاه نمی‌آییم

تاج: ترامپ در حدی نیست درباره ایران حرف بزند

در کنگره فیفا برنامه داشتیم که عکس شهدای میناب را با خودمان ببریم و نشان دهیم ولی نگذاشتند این عکس و نامه خانواده‌های شهدا را بخوانیم

۱

تغییرات قریب‌الوقوع حوالی نیمکت آبی‌های پایتخت سهراب فصل بعد سرمربی استقلال نیست؟

رفعی آخر فصل خدا حافظی می‌کند پرسپولیس از شکایت بیرانوند کوتاه نمی‌آید

کاپیتان برزیل یا آرژانتین دشمن نیست: امیدوارم قهرمان از آمریکای جنوبی باشد

۵

ریکاوری ملی پوشان پس از بازی درون تیمی

قلعه‌نویی: شاید زودتر به آمریکا برویم

سرمربی تیم ملی در بازی درون تیمی به اهدافش نزدیک

۲

یورگن لوکادیا مهاجم تیم ملی کوراسائو از گروه مرگ می‌گوید همه بازی‌ها از صفر-صفر شروع می‌شود

۷

آلبی‌روخا و سودای تکرار جادوی ۲۰۱۰

پاراگوئه؛ بازگشت از اغما

تیمی که از دل بیابان سر برآورد و به آسیا تکیه زد

فوتبال در آمریکای جنوبی فراتر از یک ورزش ساده، بخشی از هویت ملی و ریشه‌های فرهنگی مردم است. در میان غول‌هایی نظیر برزیل و آرژانتین، کشوری در قلب این قاره می‌تپد که با پیراهن‌های راه‌راه سرخ و سفیدش، نمادی از ایستادگی و تعصب است.

۶

آمریکا را تروریست می‌دانیم و کوتاه نمی‌آییم

تاج: ترامپ در حدی نیست درباره ایران حرف بزند

مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال پس از بازگشت به ایران در خصوص شرکت نکردن در این اجلاس گفت: «هم من و هم ممبینی ویزا داشتیم. وقتی به کانادا رفتیم، در فرودگاه به ما گفتند که چند تا سؤال دارند و ما گفتیم بفرمایید. در یک اتاقی بودیم و یک ساعتی طول کشید که سراغ ما بیایند. بعد از آن گفتند که «شما سپاهی هستید؟» پاسخ دادیم که در ایران ۹۰ میلیون سپاهی هستند. سپس گفتند که بپند ۷۹ یا ۷۹ مجموعه‌شان این است که این ارگان را تروریست می‌دانند. ما گفتیم که ورزشی هستیم و بحث سیاسی نداریم و آنها هم عنوان کردند که قوانین کشورشان این است. ما بعد از آن گفتیم کشوری که ۱۸۶ بچه را بمباران کرد و فقط یک کفش از آن همه بچه باقی ماند، تروریست است. آنها بعد از این به ما گفتند که نمی‌خواهند بحث سیاسی کنند. یک مقداری جدل شد و گفتند که بروند با رئیس‌شان صحبت کنند. بعد از حدود ۲ ساعت آمدند و گفتند که می‌توانیم برویم، ولی ما گفتیم دیگر نمی‌رویم و می‌خواهیم برگردیم.

چینو سپهری نو

پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

بانک صادرات ایران سپهری نو

عبدالله موحد، عالیجناب ورزشی ایران در ۸۷ سالگی تراز مرگ را سرود

شاعر کشتی

موحد: حاضر نشدم دست شاه را ببوسم، محروم‌م کردند

عارف: نماد اخلاق مداری و روحیه پهلوانی بود

صالحی‌امیری: محدود به قهرمانی نبود

دنیا مالی: قلیش برای ایران می‌تپید

نصیری: چنتمن کشتی ایران بود

۳

انتخاب شده‌ایم و وقتی انتخاب می‌شوید، هدیه نیست. در کنگره فیفا برنامه داشتیم که عکس شهدای میناب را با خودمان ببریم و نشان دهیم ولی نگذاشتند این عکس و نامه خانواده‌های شهدا را بخوانیم. با دبیرکل فیفا مفصل صحبت کردم و انصافاً دیشب هم گفت جت به استانبول می‌فرستید و فقط شرکت کنید تا صندلی ایران خالی نباشد ولی تصمیم ما با مشورت با برخی از دوستان در ایران، بازگشت به کشور بود. اینفانتینو در کنگره فیفا در ابتدای صحبت‌هایش گفته است که ایران حتماً در جام جهانی شرکت می‌کند. او این صحبت‌ها را برای من ارسال کرده و خواسته که آن را در سایت فدراسیون فوتبال بگذاریم.

مقامات فیفا گفتیم، «رئیس جمهور آمریکا گفت، امنیتی برای حضور تیم ملی در این کشور نیست و شما هیچ عکس‌العملی بابت صحبت‌های سخیف او نشان ندادید. الان با ویزا به کانادا رفتیم، ولی به دلیل توهینی که شد، بازگشتیم و باز دوباره شما (فیفا) فقط محکوم کردید.» به پلیس مهاجرت کانادا گفتیم، «ما با دعوت آمدیم و خودمان نیامدیم.» صندلی من در کنار شیخ سلمان خالی بود. به خالی بودن صندلی افتخار می‌کنیم و افتخار آن از صدها صندلی پر بیشتر است. فیفا نامه‌ای درباره این موضوعات فرستاده است که فردا منتشر خواهیم کرد. خیلی بحث‌ها داریم؛ بحث من نیست و بحث کشور و توهین به کشور است. همچنین بحث پرچم مطرح است و نباید اجازه دهند پرچمی غیر از پرچم ایران وارد ورزشگاه‌ها شود.»

آنها هم گفتند که «این موضوع در اختیار خودتان است» و ما هم تصمیم گرفتیم که برگردیم. در واقع آنها ما را دبیور نکردند و ما بعد از ۱۰ ساعت پرواز به استانبول برگشتیم. دبیرکل فیفا هم در این مدت تلاش‌هایی داشت و با ما به صورت ویدیویی ۲ بار تماس گرفتند و این موضوع را محکوم کردند. ما هم به آنها گفتیم که وقتی نمی‌توانید رئیس فدراسیون را حراست کنید، چطور می‌توانیم مطمئن باشیم که با بازیکنان چنین برخوردی نشود؟ ما خیلی حرف زدیم و گله نمی‌توانید رئیس فدراسیون را حراست کنید، کردیم و گفتیم که فیفا خیلی باید با قدرت عمل کند و اینکه مرعوب آمریکا باشد، درست نیست.» وی در پاسخ به این سؤال که شخصاً چه تصمیمی برای حضور تیم ملی در جام جهانی دارد؟ گفت: «من بدون رودربایستی با فیفا صحبت کردم. هدایت ممبینی و بقیه همکاران تعجب کرده بودند که خیلی محکم حرف زدم. دو، سه بار به مسئولان فیفا گفتم که فیفا به این وضعی ندیده بودم که مرعوب این حرکات شود. گفتم که آنها فقط محکوم می‌کنند. پرچم ایتالیا را جای پرچم ایران گذاشتند و فیفا فقط محکوم کرد. به

سرمقاله

مجیدسلطانی خبرنگار

سیاست از فوتبال جدا نیست

«سیاست از فوتبال جداست»، «سیاست از ورزش جداست»؛ دو شعار کلیشه‌ای که فاصله‌ای فراوان با حقیقت دارند. شعارهایی که هیچ‌گاه رنگ عملی به خود نگرفت. این شعارها باید این‌گونه تغییر کنند که سیاست آمریکا با ورزش و فوتبال در هم تنیده است و به شکل طبیعی هرچه خواست آمریکا باشد انجام می‌شود. مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال برای شرکت در اجلاس فیفا به کانادا رفت اما امکان حضور در اجلاس را پیدا نکرد و بالاچار بازگشت. این یعنی آمریکا حتی در ورزش هم قلدری می‌کند. روز پنجشنبه روسیه به این تبعیض آشکار اعتراض کرد. از فدرای حمله روسیه به اوکراین، روسیه از تمامی رقابت‌های ورزشی، اعم از جام جهانی، یورو، المپیک و مسابقات جهانی رشته‌های مختلف محروم شد. اما این قانون در مورد رژیم صهیونیستی که در ۱۰ سال اخیر به ۱۰ کشور دنیا حمله کرده و خون ده‌ها

هزار انسان بی‌گناه را ریخته، اجرا نمی‌شود. آمریکا نیز پس از حمله به ایران، از رویدادهای ورزشی محروم نشد چون قانون را آمریکا می‌نویسد. هر کشوری که با آمریکا باشد حق دارد به همه کشورهای دنیا حمله کند و در همه مسابقات هم شرکت کند. رژیم صهیونیستی و آمریکا که به ایران حمله کردند، در اجلاس فیفا بودند؛ اما ایران که مورد حمله قرار گرفته بود، محروم شد. این نشان می‌دهد اگر آمریکا بخواهد، حقیقت با همه عظمتش، مخدوش و وارونه می‌شود تا جای ظالم و مظلوم عوض شود. اینفانتینو، رئیس فیفا که نمایش تهوع‌آورش در قرعه‌کشی برای اهدای جایزه صلح به ترامپ، دنیا را مضمض کرد، مثل همیشه در اجلاس کانادا هم تماشاگر بود و در خدمت آمریکا. به این ترتیب کوچکترین حرکتی برای شکستن این رویه زشت انجام نداد تا پیش از این عیان شود که ورزش و فوتبال، نه تنها از سیاست جدا نیست بلکه کاملاً در خدمت سیاست است.

۴۰ روز تا شروع جام جهانی

ریکاوری ملی پوشان پس از بازی درون تیمی

قلعه نویی: شاید زودتر به آمریکا برویم

تمرین ریکاوری شاگردان امیر قلعه نویی ظهر جمعه در مجموعه ورزشی یک در محل کمپ تیم‌های ملی برگزار شد و ملی پوشان که روز گذشته یک بازی تدارکاتی درون تیمی را انجام داده بودند، در قالب دو گروه ریکاوری را انجام دادند. گروه نخست ملی پوشان ایران از ساعت ۱۱:۳۰ و گروه دوم از ساعت ۱۲ زیر نظر مربیان تیم ملی به تمرینات هوازی، نرمش و وزنه زن پرداختند و پس از آن هم برای صرف آبگوشت و ناهار صمیمانه، دور هم جمع شدند تا وارد تعطیلی یک‌و نیم روزه امروز تمرین نخواهند داشت و استراحت خواهند کرد؛ روندی که هفته گذشته هم برای بازیکنان تیم ملی در نظر گرفته شد تا فشار بیش از حد در جریان آماده‌سازی به آنها وارد نشود. پس از تمرین ریکاوری، ملی پوشان محل اردو را ترک کردند و قرار شد از صبح روز یکشنبه با حضور در اردو، مجدداً تمرینات آماده‌سازی خود را پیگیری کنند.

امیر قلعه نویی، سرمربی تیم ملی فوتبال ایران پس از بازی درون تیمی ایران که پنجشنبه برگزار شد، گفت: «لیگ ما تعطیل است و بازیکنان در شرایط تمرینی نبودند. از نظر بدنی نسبت به استاندادهای روز جهان عقب هستیم و بیشتر تمرکز ما بر این است که تیم را از نظر بدنی جلو ببریم تا در بازی سوم مان در ترکیه به شرایط ایده‌آل برسند. فشارها را براساس جام جهانی گذاشتیم. انگیزه درون تیمی خوب است و بازیکنان تلاش می‌کنند. در مسابقات آینده شرایط بازیکنان داخلی از لژیونرها بهتر خواهد شد.»

وی ادامه داد: «ان‌شاءالله ۲۲ اردیبهشت راهی ترکیه خواهیم شد و حدود ۲۰ روز آنجا خواهیم بود. اگر قرار باشد با تیمی در آمریکا بازی کنیم این احتمال وجود دارد که ۳ روز از اردوی ترکیه را کاهش دهیم. اما اگر این اتفاق رخ ندهد ۱۰ روز قبل از شروع بازی‌ها وارد آمریکا می‌شویم.»

ماجدی: نشان دادند که فوتبال

سیاسی است

میرشاد ماجدی رئیس هیأت فوتبال تهران در خصوص کارشکنی دولت کانادا پیرای حضور مهدی تاج و هدایت ممبینی برای شرکت در کنگره فیفا عنوان کرد: «باید به مردم و کسانی که ادعا می‌کنند ورزش از سیاست جداست، گوشزد کرد که این گونه نیست؛ به خصوص فوتبال. مسابقات جام جهانی در کشور متجاوز برگزار می‌شود و چون فوتبال را ابرقدرت می‌دانند، دخالت‌هایش در فوتبال و در جایی که گداهای انضباطی خودش را دارد، انجام می‌دهد. اینفانتینو و بقیه اعضای فیفا باید عزیزی که رفته بودند را کمک می‌کردند تا در کنگره فیفا شرکت کنند. این مسئله نشان می‌داد قدرت آمریکا بالاتر از فیفاست و هر چقدر هم اینفانتینو و دوستانش بگویند، این گونه نیست، کسی باور نمی‌کند، دیگر همه متوجه شده‌اند. اینفانتینو نمی‌خواهد راهی که بالاتر (رئیس قبلی فیفا) رفت را برود. قرار بود میزبانی جام جهانی ۲۰۲۲ را آمریکا بدهند که به قطر دادند. چند وقت بعد دیدیم FBI وارد عمل شد و آن اتفاقات افتاد. اینفانتینو باهوش‌تر عمل کرد و می‌داند اگر با آمریکا دست و پنجه نرم کنند مثل پلاتر رفتنی خواهد شد.»

ماجدی درباره اینکه در زمان سرپرستی خودش در فدراسیون فوتبال با کانادا قراردادی برای بازی تدارکاتی امضا کرد که بازی برگزار نشد، گفت: «قراردادی که با کانادا امضا کردیم، بسیار خوب بود. پس از این قرارداد، اولین کسی که اعتراض کرد، نخست‌وزیر کانادا بود که چرا با ایران بازی می‌کنید. ایمیلی در این رابطه به فدراسیون کانادا زدم و پاسخ دادند ما خصوصی هستیم و به کسی ربطی ندارد. دفعه بعد سناتورهای این کشور صحبت کرد و باز هم همان جواب را دادند اما در نهایت نامه‌ای ارسال کردند و گفتند به دلیل مسائل سیاسی نمی‌توانیم با ایران بازی کنیم. با فشارهایی که از بالا وارد می‌کنند، بازی‌های ایران را به هم می‌زنند. بدانید که فوتبال سیاسی است. اگر بازیکنان ما در جام جهانی شرکت کردند بلید سرود جمهوری اسلامی ایران را با قدرت فریاد بزنند که فردا روزی رسانه‌های بیگانه و معاند نکوبند فوتبال سیاسی نیست، دقیقاً فوتبال سیاسی است و ما هم باید این کار را انجام دهیم.»

فینال جام ۲۰۳۰ در اسپانیا

در حالی که میزبانان جام جهانی ۲۰۳۰ به صورت مشترک مشخص شده‌اند، هنوز محل برگزاری دیدار نهایی این رقابت‌ها به‌طور قطعی اعلام نشده است. با وجود میزبانی همزمان اسپانیا، پرتغال و مراکش، میگل آنخل تولون، وزیر آموزش و ورزش اسپانیا تأکید دارد که فینال این مسابقات باید در کشورش برگزار شود. او در مراسمی در مادرید گفت: «برگزاری فینال در اسپانیا یک ضرورت است و دولت برای تحقق این هدف تلاش خواهد کرد.» با این حال، تولون به این سؤال که آیا بازی پایانی در مادرید یا بارسلونا برگزار می‌شود، پاسخ روشنی نداد و تنها تأکید کرد که «فینال باید در اسپانیا باشد.» جام جهانی ۲۰۳۰ علاوه بر این سه کشور، به‌صورت نمادین شاهد برگزاری چند مسابقه در آمریکای جنوبی نیز خواهد بود؛ تصمیمی که به‌مناسبت صدمین سالگرد این رقابت‌ها گرفته شده است. نخستین دوره این مسابقات در سال ۱۹۳۰ به میزبانی اروگوئه برگزار شد و اکنون پس از یک قرن، این منطقه بار دیگر در این رویداد بزرگ نقش خواهد داشت.

انتقاد از سکوت اینفانتینو پس از رفتار توهین آمیز کانادایی‌ها

آزمون بزرگ فیفا برای تأمین امنیت تیم ملی

گزارش یک

محسن ذاکری - طبق اعلام فدراسیون فوتبال تیم سه نفره فدراسیون فوتبال ایران شامل

مهدی تاج، هدایت ممبینی و حامد مؤمنی که برای شرکت در کنگره فیفا روانید لازم برای حضور در کانادا را کسب کرده بودند، پس از برخورد زشت و توهین آمیز از سوی مقامات کشور میزبان و مقامات اداره مهاجرت

فرودگاه و اهانت به نیروهای مسلح کشورمان، با اولین پرواز به ترکیه بازگشتند و از حضور در کنگره فیفا به میزبانی شهر ونکوور کانادا خودداری کردند. طبق اعلام فدراسیون فوتبال ایران، مقامات فیفا پس از این اتفاق از

رفتار صورت گرفته با کاروان ایران ابراز تأسف کردند و قرار است که بزودی در مقر فیفا، نشست با حضور رئیس فیفا و مقامات ارشد فدراسیون فوتبال ایران جهت حضور ایران در رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ برگزار شود.

این نگرانی‌ها پس از غیبت هیأت ایرانی در کنگره فیفا پررنگ‌تر شده است. یک عضو کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز اعلام کرد، قرار بود روند صدور ویزا در کانادا تسهیل شود، اما شرایط فعلی نگرانی‌هایی ایجاد کرده است. همچنین سایت اتلتیک نوشت سخنگوی فیفا درباره این موضوع حاضر به پاسخگویی نشده است. جبرئیل رجب، رئیس فدراسیون فوتبال فلسطین با انتقاد از رویه صدور ویزا در کانادا گفت: «کسی نمی‌داند که برای چه کسی ویزا صادر می‌شود. ساختن یک دیوار بین سیاست و ورزش به نفع همه است؛ از جمله سه کشوری که میزبان جام جهانی ۲۰۲۶ هستند.»

این موضوع، باعث شد تا بسیاری از رسانه‌ها به رفتار مقامات کانادایی با اعضای ارشد فدراسیون فوتبال ایران انتقاد کنند. خبرگزاری رویترز گزارش داد با وجود تأکید فیفا بر برگزاری دیدارهای تیم ملی ایران در آمریکا، ابهامات درباره حضور آزادانه بازیکنان، هواداران و مقامات ایرانی در جام جهانی افزایش یافته است.

این نگرانی‌ها پس از غیبت هیأت ایرانی در کنگره فیفا پررنگ‌تر شده است. یک عضو کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز اعلام کرد، قرار بود روند صدور ویزا در کانادا تسهیل شود، اما شرایط فعلی نگرانی‌هایی ایجاد کرده است.

همچنین سایت اتلتیک نوشت سخنگوی فیفا درباره این موضوع حاضر به پاسخگویی نشده است. جبرئیل رجب، رئیس فدراسیون فوتبال فلسطین با انتقاد از رویه صدور ویزا در کانادا گفت: «کسی نمی‌داند که برای چه کسی ویزا صادر می‌شود. ساختن یک دیوار بین سیاست و ورزش به نفع همه است؛ از جمله سه کشوری که میزبان جام جهانی ۲۰۲۶ هستند.»

با وجود اینکه جیانی اینفانتینو

حرف اول و آخر اینفانتینو در کنگره جنجالی

ایران به جام جهانی می‌رود

اتفاق روز

در شرایطی که بین فدراسیون‌های عضو فیفا، ایران به دلیل رفتار نامناسب مأموران و مقامات اداره مهاجرت کشور میزبان تنها کشوری بود که در کنگره فیفا نماینده نداشت و این موضوع تردیدهایی جدی را در خصوص شرایط حضور تیم ملی در جام جهانی ۲۰۲۶ با توجه به رفتارهای کشورهای آمریکا و کانادا ایجاد کرد. اما جیانی اینفانتینو رئیس فیفا مثل همیشه اطمینان داد که ایران، به‌عنوان یکی از تیم‌های حاضر در جام جهانی ۲۰۲۶ که با شایستگی فوتبالی جواز حضور در مسابقات را کسب کرده، در جام جهانی شرکت می‌کند. اینفانتینو در همان اوایل کنگره گفت: «اجازه دهید از ابتدا شروع کنم و فوراً تأیید می‌کنم که ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ شرکت خواهد کرد. ایران در ایالات متحده آمریکا بازی خواهد کرد؛

دلیلش هم خیلی واضح است. ما باید اتحاد ایجاد کنیم. باید آدم‌ها را متحد کنیم و مسئولیت من است و مسئولیت شما است و مسئولیت همه ما است. فیفا و فوتبال دنیا را متحد می‌کنند. شما دنیا را متحد می‌کنید. همیشه باید یادمان باشد که ما باید مثبت باشیم. باید لیگند بزنیم و شاد باشیم. در دنیا مشکل به اندازه کافی هست. آدم‌هایی در گوشه و کنار دنیا هستند که می‌خواهند تفرقه ایجاد کنند اگر کسی سعی

در متحد کردن نداشته باشد چه بلایی سردنیای ما خواهد آمد؟ باید ما انجمنش بدهیم.» با توجه به این صحبت‌ها و صحبت‌های اخیر وزیر امور خارجه و رئیس جمهور آمریکا، به نظر باید حضور تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ از نظر فیفا را قطعی دانست و سناریوهایی مانند جانشینی ایران با ایتالیا منتفی شود و تصمصیم دیگری بگیرند.

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در گفت‌وگو با ایران ورزشی

با جنگ روانی ترامپ قید جام جهانی را نمی‌زنیم

واکنش منفی در جهان باعث عقب‌نشینی آمریکایی‌ها در قبال ایران شد

سؤال و جواب

فائزه زمانی

خبرنگار

در آستانه جام جهانی و در حالی که جواشی سیاسی، تهدیدهای رسانه‌ای و تنش‌های دیپلماتیک سایه سنگینی بر فوتبال ایران انداخته، روح‌لک علی‌آبادی سخنگوی فراکسیون ورزشی مجلس از نبردی فراتر از مستطیل سبز سخن می‌گوید؛ جایی که تیم ملی برخلاف همه انتقادات، با حضور در آمریکا پاسخی کوبنده از منظر فرهنگی و ورزشی به آمریکایی‌ها خواهد داد و نه فقط برای نتیجه، بلکه برای روایت مظلومیت مردم ایران، عبور از فشارهای خارجی و اثبات قدرت دیپلماسی ورزشی به میدان خواهند رفت.

حضور تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی چقدر دارای اهمیت است؟

چند روز پیش هیأت رئیسه فراکسیون ورزش در کمپ تیم‌های ملی دیداری با بازیکنان تیم فوتبال داشتند. خوشخانه تمرینات تیم ملی به خوبی پیش می‌رود و تا شروع رقابت‌ها شرایط بهتر هم خواهد شد. چه تیم ملی فوتبال و چه سایر ورزشکاران، نمایندگان مردم

ایران در میدان‌های مختلف هستند. حضور تیم ملی فوتبال در جام جهانی اهمیت بالایی دارد چراکه نمایندگان ما در خاک دشمن صدای مردم بوده و پرچم ایران را به اهتزاز درمی‌آورند. تلاش مسئولان ما همیشه این بوده که ورزش را سیاسی نکنند اما متأسفانه مجامع بین‌المللی ورزشی، همیشه برخلاف شعار جدایی ورزش از سیاست اقدام کرده‌اند و در همین راستا هم آمریکایی‌ها از روز اول، شیطنتهایی علیه تیم ملی ما انجام داده و در تلاش هستند که با اظهارات ضدونقیض بی‌دری خود علیه تیم ملی فوتبال ما جنگ روانی ایجاد کنند و بازیکنان ما را از لحاظ روانی بهم بریزند. بازیکنان حضور تیم ملی توسط رسانه‌های مختلف دنیا به دور از هر نتیجه‌ای، صدای ملت ایران را به گوش جهانپانی می‌رساند و وقتی بازیکنان ما یکپارچه سرود ملی را بخوانند از منظر ورزشی، پاسخی کوبنده به زیاده‌خواهی‌های آمریکا خواهند داد.

در این میان، شیطنت آمریکایی‌ها در روند برگزاری مسابقات، تا چه اندازه می‌تواند بر حضور تیم ملی در جام جهانی تأثیر داشته باشد؟

حضور ایران قطعاً موفق خواهد بود و تا شروع این رقابت‌ها ترامپ و دوستانش دست از شیطنت برنخواهند داشت. ما هم از رئیس فیفا انتظار داریم که از نظر روانی و جانی فوتبال‌لیست‌های ما را تضمین کند. از همین الان صحبت‌های

ترامپ فکر می‌کند، آمریکا قرار است به تهاپی جام جهانی را برگزار کند و فراموش کرده که این رقابت‌ها یک رویداد بین‌المللی با هدف همدلی و اتحاد ملت‌ها است

ضدونقیضی بابت صدور یا عدم صدور ویزا به بازیکنان و کادرفنی وجود دارد که همه در حالت آشکار این تهاکاران است. اما در مقابل، فوتبال‌لیست‌های ما مصمم هستند که حضوری پر قدرت داشته باشند و فکرمی‌کنم با وجود اتفاق نظری که افکار عمومی در حقانیت مردم دنیا دارند، ورزشکاران ما صدای شهادی میناب را به گوش جهان خواهند رساند و بی‌شک این حضور، بازتاب ظلم آشکار به کودکان و مردم ما خواهد بود. آمریکا قصد دارد با امپراطوری رسانه‌ای خود شرایط کشور را و خیم جلوه دهد اما این حضور می‌تواند خط بطلان و باطل‌سحری بر این اجریف باشد.

از نگاه دیپلماسی چه اقداماتی برای مقابله با شیطنتهای و عدم شد گرفتن آن تا شروع رقابت‌ها اتخاذ خواهد شد؟ بعد از شیطنتهای اخیر آمریکا علیه تیم ملی در فراکسیون ورزش مجلس کمیته‌ای به اسم جام جهانی تشکیل دادیم و از رئیس هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال دعوت به عمل آوردیم و در این باره

گفت‌وگوی مفصلی داشتیم. از همان روز اول پیش‌بینی چنین شیطنتهایی را داشتیم و به همین خاطر از همان زمان نامه‌نگاری‌های ما به فیفا شروع شد و به اینفانتینو در این باره هشدار دادیم. رئیس فیفا معتقد است که ایران مشکلی برای حضور تیم ایران در آمریکا پیدا می‌کند و در همین راستا هم ترامپ به‌تازگی توتیئی زده و اعلام کرده که مشکلاتی برای حضور تیم ایران در آمریکا وجود ندارد و همه اختیارات را به اینفانتینو می‌دهد. دلیل این عقب‌نشینی، استیصال و اجباری است که ایران کشور برای حضور در کنگره فیفا شدند. این اقدام کانادا به چه شکلی پاسخ داده می‌شود؟

کانادایی‌ها هم این بازی را شروع کرده و به‌رغم اخذ ویزا، مانع ورود مهدی تاج، هدایت ممبینی و حامد مؤمنی به خاک ایران کشور برای حضور در کنگره فیفا شدند. این اقدام کانادا به چه شکلی پاسخ داده می‌شود؟ اقدام کانادا بسیار سخیف بود و آن‌را محکوم می‌کنیم. آنها بعد از این اتفاق بهانه‌های واهی آوردند و گفتند اتفاقی بوده است. همچنین تلاش کردند این

اشتباه بزرگ را لاپوشانی کنند. کانادا در تمام این سال‌ها مواضع خصمانه زیادی علیه ایران داشته است و به همین خاطر حالا آنها هم وارد بازی شده‌اند و با نفوذ آمریکایی‌ها در تلاش هستند که برای مسئولان ورزشی و تیم ملی ما جنگ روانی ایجاد کنند تا ایران را از حضور در این رقابت‌ها پشیمان کنند یا باعث شوند تیم نتایج ضعیفی کسب کند. اما حضور تیم ما پاسخی کوبنده‌ای به همه این خرابکاری‌ها خواهد بود. هم کانادا و هم آمریکا بعد جام جهانی از سوی دنیا محکوم خواهند شد، همان‌طور که در پروسه جایگزینی ایتالیا به جای ایران، توسط دنیا و ایتالیایی‌ها ضایع شدند. قطعاً این نوع واکنش‌ها سیاسیون را مجبور به عقب‌نشینی خواهد کرد. کانادایی‌ها هم تلویحاً عذرخواهی کرده‌اند اما اقدام آنها را بشدت محکوم خواهیم کرد.

نماد اخلاق مداری و روحیه پهلوانی بود

دکتر محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهور

محمدرضا عارف، معاون اول رئیس جمهور، در پیامی درگذشت عبدالله موحد، اسطوره بی بدیل و پیشکسوت نامدار کشتی ایران را به ملت شریف ایران و خانواده او تسلیت گفت. در پیام محمدرضا عارف آمده است: «خبر درگذشت پهلوان والامقام و اسطوره بی بدیل کشتی ایران و جهان، جناب آقای عبدالله موحد، موجب تأثر و تألم فراوان گردید. مرحوم موحد تنها یک قهرمان صاحب نام با شناس

قلبش برای ایران می تپید

احمد دنیامالی وزیر ورزش و جوانان

احمد دنیامالی در پیامی با ابراز تأسف از درگذشت زنده یاد عبدالله موحد، از این پیشکسوت پرافتخار ورزش ایران به عنوان چهره‌های ماندگار، اسطوره‌های تاریخ ساز و ورزشکاری وطن دوست نام برد. در پیام احمد دنیامالی آمده است: «خبر آسمانی شدن استاد عبدالله موحد عزیز را در حین مأموریت دریافت کردم. با ابراز تأسف و تأثر فراوان، پرونده پرافتخار ایشان در دوران قهرمانی را مرور کردم که سرشار از مدال، عزت و سربلندی برای این مرز و بوم

محدود به مدال ها و سکوهای قهرمانی نبود

رضا صالحی امیری وزیر میراث فرهنگی و گردشگری

وزیر میراث فرهنگی، کرد شکر و صنایع دستی در پیامی با تسلیت در گذشت عبدالله موحد، اسطوره کشتی ایران، تأکید کرد نام و میراث این قهرمان بزرگ، به عنوان سرمایه‌ای ماندگار در حافظه تاریخی و فرهنگی کشور ثبت شده و الهام بخش نسل‌های آینده خواهد بود. سیدرضا صالحی امیری در پیامی درگذشت عبدالله موحد، از پرافتخارترین چهره‌های کشتی آزاد ایران و جهان را ضایعه‌ای بزرگ برای

درخت‌ها ایستاده می میرند

بهرام افشارزاده دبیرکل اسبق المپیک

باورم نمی شد اما هجوم سنگین تسلیت‌ها که رسید، حقیقت مثل موجی سرد بر جانم نشست. عبدالله موحد رفت. او نه فقط یک قهرمان، که افسانه‌ای از جنس غیرت و فروتنی بود. دلم فشرده شد، آن چنان که انگار سال‌ها خاطره یکباره بر سینه‌ام آوار شد. تصویر روزهای دانشسرای عالی تربیت بدنی، همکلاسی بودن با او، به یکباره از برابر چشمانم عبور کرد. ساده، بی ادعا، آرام و انگار نه انگار که بر بلندای المپیک و جهان

عاشق ایران

علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی

علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی که ارتباط خوبی با عبدالله موحد داشت به درگذشت این قهرمان ارزنده کشتی واکنش نشان داد. دبیر در این باره گفت: «عبدالله موحد تمام جوانی خود را صرف بالا بردن پرچم ایران کرد. او به واسطه دوران قهرمانی حتی یک انگشت سالم هم در بدن نداشت و دنده‌های او هم آسیب دیده بود. موحد با تمام وجود عاشق ایران بود و کشتی در تار و پود او تنیده بود. موحد مردی با دانش و عاشق بود که از دست دادنش آسیب بزرگی است.»

همیشه برنده

منصور بزرگ سرمربی سابق تیم ملی آزاد

کشتی ایران در طول تاریخش قهرمانان بزرگ کم نداشته اما عبدالله موحد یکی از استثناهای عجیب ورزش ایران بود که واقعاً او را از بقیه متمایز کرد. قهرمانی با کتاب علاوه بر کشتی با کتاب هم انس گرفته بود و هر کسی از حرف زدن با او لذت می برد. یکی از شاخصه‌های بزرگ عبدالله موحد این بود که شش سال تمام در کشتی دنیا بی‌رقیب ماند و بدون شکست به کارش پایان داد. او یک افسانه در کشتی دنیا بود و علاوه بر این رفتار او فوق العاده خوب بود؛ مردم‌دار و افتخار بود و نگاهش

چهره ماندگار ورزش

کمیته ملی المپیک

کمیته ملی المپیک طی پیامی درگذشت عبدالله موحد، دارنده مدال طلای المپیک و پنج دوره قهرمان جهان در کشتی آزاد و چهره ماندگار ورزش ایران و اثرگذار در کشتی ایران و جهان را تسلیت گفت. در پیام مسئولان کمیته ملی المپیک آمده است: «درگذشت پیشکسوت ارزنده کشتی و چهره ماندگار ورزش کشور، زنده یاد عبدالله موحد که عمر پرافتخار خود را صرف اعتلای نام ایران در میادین بین‌المللی ورزشی کرد و همواره

موحد از ایران راهی آمریکا شد و در آنجا هم کاری به غیر از کشتی را در پیش گرفت تا امور زندگی اش را بگذراند

جامعه ورزش کشور و عرصه بین‌المللی خواند: «این قهرمان نامدار با کارنامه‌ای درخشان، به الگویی ممتاز از اراده، اخلاق حرفه‌ای و هویت ملی در سپهر ورزش جهانی تبدیل شد.» او با اشاره به جایگاه ماندگار موحد در تاریخ کشتی ایران، تأکید کرد محدود به مدال‌ها و سکوهای قهرمانی نیست، بلکه در لایه‌های عمیق‌تری از فرهنگ و هویت ایرانی ریشه دارد و به عنوان سرمایه‌ای معنوی در حافظه تاریخی این سرزمین تداوم خواهد داشت. در همین راستا، ثبت و مستندسازی روایت زندگی و تجربیات او در پروژه تاریخ شفاهی ورزش ایران، گامی راهبردی در صیانت از این گنجینه‌های ارزشمند محسوب می‌شود.»

ایستاده است. موحد سلطان ادب بود، آمیخته با تواضع و احترام و همین مردم‌داریش بود که او را در دل‌ها جاودانه کرد. بزرگمردی بود چون سرو، راست قامت، استوار و برآمده از مکتب اصیل پهلوانی ایران. اندوه این فقدان، نه در واژه‌ها می‌گنجد، نه در جمله‌ها آرام می‌گیرد. درگذشت این مرد شریف و این قهرمان بزرگ را به مردم شریف ایران تسلیت می‌گویم. به جامعه ورزش و کشتی و به خانواده داغدارش؛ به همسر مهربان و فرزندان عزیزش. روح بلندش در آرامش که او از آن دست مردانی بود که رفتن‌شان هم درسی از ایستادگی ست. چه درست گفتند که درخت‌ها ایستاده می‌میرند.

موحد تمام جوانی خود را صرف بالا بردن پرچم ایران کرد. او به واسطه دوران قهرمانی حتی یک انگشت سالم هم در بدن نداشت و دنده‌های او هم آسیب دیده بود. موحد با تمام وجود عاشق ایران بود و کشتی در تار و پود او تنیده بود. موحد مردی با دانش و عاشق بود که از دست دادنش آسیب بزرگی است.»

به زندگی واقعاً متفاوت بود. مردی متفکر و باسواد که برای ایرانی بودنش هم افتخار می‌کرد. نظیر او به این سادگی‌ها نمی‌آید. عبدالله موحد یکی از سلاطین کشتی بود که وقتی از ایران هم رفت با خصوصیات منحصر به فرد خودش زندگی کرد. در ایران خیلی قدر او را ندانستند اما در آمریکا نشان داد که تا چه اندازه وطن دوست است. راحت می‌توانست پیشنهاد مربیگری در آمریکا را بپذیرد اما گفت من حاضر نیستم که راه شکست کشتی‌گیران ایرانی را به آمریکایی‌ها یاد بدهم. زندگی سخت در آمریکا را به این کار ترجیح داد و این نشان از مین پرستی و وطن پرستی زیاد او بود. روحش شاد باشد اما بعید است که دیگر نظیر او کشتی‌گیری بیاید. هر حرفی می‌زد از روی شعر و ادب بود.

قلبش برای ایران عزیز می‌تپید، موجب تألم و تأثر عمیق مردم شریف، خانواده کشتی و جامعه ورزش کشور شد. مرحوم موحد یکی از برجسته‌ترین چهره‌های ماندگار ورزش ایران محسوب می‌شود. وی در بازی‌های المپیک ۱۹۶۸ مکزیکوسیتی، موفق به کسب مدال طلا شد و نام خود را در میان اسطوره‌های ورزش جهان ثبت کرد. همچنین این قهرمان ملی با کسب ۵ مدال طلا در مسابقات قهرمانی جهان رکوردی شگفت‌انگیز از خود به جای گذاشت تا در کنار تواضع، مردم‌داری و حسن اخلاق همواره محبوب مردم، خانواده کشتی و جامعه ورزش کشور باشد.»

موحد: حاضر نشدم دست شاه را ببوسم، محرومم کردند

موحد مربوط به سال ۹۸ است. موحد در این مصاحبه خود شاید برای اولین بار به صراحت از خودکشی غلامرضا تختی گفت. او در این گفت‌وگو با اشاره به مشکلاتی که برای تختی به وجود آمده بود، گفت: «غلامرضا تختی تحت فشار قرار گرفت و زندگی برای او سخت شد و در نهایت تصمیمی را اجرا کرد که قبل از آن هم چندباری آن را گرفته بود ولی اجرا نکرده بود. تختی قهرمان بزرگی بود و محبوبیت زیادی هم بین مردم داشت و همین او را در شرایط سختی قرار داده بود. البته موقع فوتش در کنارش نبودم اما مطمئن هستم که تختی خودکشی

همنشینی با عبدالله موحد و حرف زدن با این ستاره بی‌بدیل ورزش ایران شیرین‌ترین اتفاق ممکن بود؛ به خصوص اینکه این ستاره بی‌نظیر در طول سال یکبار بیشتر به ایران سفر نمی‌کرد. در این سفرهای او چند مصاحبه جذاب و مهم به یادگار مانده است. یک مصاحبه از او مربوط به ماجرای خودکشی کردن تختی است و دیگری به داستان مخالفت شاه وقت ایران با او و در نتیجه کوشش از ایران مربوط می‌شود.

تختی خودکشی کرد

یکی از مصاحبه‌های به یادماندنی عبدالله

عبدالله موحد، عالیجناب ورزش ایران در ۸۷ سالگی ترانه مرگ را سرود

شاعر کشتی

برخی به دنیا می‌آیند که ماندگار باشند اما برای انتخاب نام و لقب برای ماندگاران تاریخ کلمات کم می‌آیند. برای عبدالله موحد چه نامی می‌توان انتخاب کرد؛ اسطوره یا عالیجناب یا هر چیز دیگری اما هیچ کدام از این القاب حق مطلب را درباره عبدالله موحد اردبیلی ادا نمی‌کند. او قهرمان بی‌نظیری بود که شاید بعد از انقلاب اسلامی ورزشکاری انقلابی‌تر از او نتوان پیدا کرد. عمر قهرمانی او از جهانی ۱۹۶۳ صوفیه شروع شد تا ۱۹۷۱ که اتفاقاً آن هم در صوفیه بود و از قضا این شروع و پایانش بدون مدال بود. ۹ سال عضویت در تیم ملی کشتی آزاد و کسب شش مدال طلا از او یک کشتی‌گیر بسیار درجه یک ساخت اما موحد علاوه بر ورزش تراز اول بود. در زندگی شخصی هم یک انسان درجه یک بود؛ کتاب‌خوان و علاقه‌مند به تاریخ ورزش ایران که همیشه به ایرانی بودنش افتخار کرد. متولد آخرین روز سال ۱۳۱۸ در بابل‌سربا پسوندی اردبیلی که حکایت از اصیل‌ت آذری‌زبان بودن او دارد؛ سختی کشیده در دوران کودکی که در یکی از مصاحبه‌های خود به شدت از فقر دوران کودکی گلایه می‌کند و مدعی می‌شود که نمی‌تواند حکومتی را که باعث شده تا او در دوران کودکی پابره‌نه به مدرسه برود، ببخشد.

عبدالله موحد برای اولین بار در جهانی ۱۹۶۳ صوفیه و در ۲۴ سالگی به دوندۀ تیم ملی رسید اما او در این مسابقات به عنوان هفتمی بسنده کرد. آخرین حضورش هم به ۱۹۷۱ صوفیه مربوط می‌شد که در ۲۲ سالگی چهارم جهان شد. شاید المپیک ۱۹۷۲ مونیخ و جهانی ۱۹۷۳ تهران را هم می‌توانست تجربه کند اما اختلاف نظر او با مقامات سیاسی وقت کشور باعث شد که او قید حضور در کشتی ایران را بزند. موحد از ایران راهی آمریکا شد و در آنجا هم کاری به غیر از کشتی را در پیش گرفت تا امور زندگی اش را بگذراند. هر چند که چندین بار آمریکایی‌ها از او خواستند در کشتی فعالیت کند اما جمله تاریخی او که عنوان کرد هرگز و به هیچ قیمتی حاضر نبود زمین خوردن ایرانی‌ها را ببیند، برآمده از منش وطن‌دوستی او بود. موحد به سختی در آمریکا کار کرد و حتی شاگرد مکانیک شد اما حاضر نشد استاد کشتی حرفیان ایران باشد.

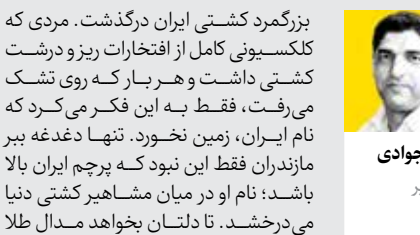
موحد از معدود کشتی‌گیران تاریخ ایران است که به کتاب و شعر و تاریخ ایران علاقه داشت. کمتر کسی را در ورزش و کشتی ایران سراغ داریم که اهل مطالعه باشد. او تاریخ بیهقی و طبری را خوانده و بسیاری از اشعار حافظ و سعدی و سایر شاعران ایران را حفظ بود. خودش شعری گفت و محال ممکن بود تا در گفتارش از ابیات شاعران بزرگ ایران استفاده نکند. وقتی ایران را ترک کرد برخلاف بسیاری که از ایران رفتند و میلیاردها تومان ارز با خودشان بردند اما چمدان موحد در فرودگاه آمریکا به خاطر داشتن کتاب زیاد بارها مورد تفتیش قرار گرفت. موحد نام بزرگی در کشتی ایران داشت و نزدیک به نیم قرن رکورددار تاریخ کشتی ایران بود اما رکورد مدال‌های او توسط حمید سوریان شکسته شد، با این حال نامش به خاطر رفتار و وطن‌پرستی‌اش در اذهان ماند.

موحد را به ایران بیاورید

بزرگمرد کشتی ایران درگذشت. مردی که کلکسیون کامل از افتخارات ریز و درشت کشتی داشت و هر بار که روی تشک می‌رفت، فقط به این فکر می‌کرد که نام ایران، زمین نخورد. تنها دغدغه بزرگ مازندران فقط این نبود که پرچم ایران بالا باشد؛ نام او در میان مشاهیر کشتی دنیا می‌درخشد. تا دل‌تانت بخواهد مدال طلا داشت؛ اما آنچه نام او را زنده نگه داشت، حساسیت فراوانش روی نام مقدس ایران بود. حیف است چنین مرد بزرگی در ایران تشییع و تدفین نشود. مردان بزرگی که نام ایران را همواره به زبان می‌آوردند، آرزوی پایانی مشترکی هم دارند: «در ایران دفن شوند تا بدنشان به خاک ایران تبدیل شود». عبدالله موحد، بزرگ کشتی ایران بود و نه در کلام که در عمل، برای ما بزرگی کرد. او هیچ‌گاه سهمی نخواست و هر بار که به ایران آمد فقط برای کشتی و ورزش ایران، عظمت و افتخار آرزو کرد. ورزش ایران سال‌ها این عزیز را دور از وطن حس و درک کرد؛ اما حیف است که او در این خاک تشییع نشود. حیف است که او در ایران به خاک سپرده نشود. افسوس بزرگ اهالی فرهنگ این است که مزار مولانا در ایران نیست و این افسوس صد چندان می‌شود اگر علاوه بر بزرگی شعر و ادب فارسی، بزرگمرد کشتی و ورزش ایران هم در خاکی غیر از ایران دفن شود. فدراسیون کشتی این هدف متمرکز کند که موحد را به ایران بیاورند. می‌دانیم در شرایط فعلی که محدودیت‌های پرواز، تردد را بسیار سخت کرده، تحقق چنین هدفی تا چه اندازه دشوار است؛ اما رسیدن به آن، هرگز محال نیست.

طرح: حامد حسینی

علی جوادی سردبیر

باورم نمی‌شود، عبدالله را نداریم استاد محمد نصیری با بیان اینکه حدوداً ۶سال از مرحوم موحد کوچکتر است، اما رفتاری دیرینه و صمیمی با اسطوره تاریخ کشتی آزاد ایران داشته است در خصوص فوت ناگهانی و غیرمنتظره رفیقش می‌گوید: «قبیل از هر صحبتی، این ضایعه تلخ و دردناک را از صمیم قلبم به خانواده آقاموحد، جامعه کشتی کشور و ورزش ایران تسلیت می‌کنم. تا الان هم هنوز باورم نمی‌شود که دیگر عبدالله را نداریم. حقیقتاً آقاموحد «جنتلمن» تکرارنشده‌ی تاریخ ورزش و کشتی ایران است. این طور که از زبان برادر همسر مرحوم شنیدم، او و همسرش در ماشین حضور داشتند که موحد دچار سگته ناگهانی و ایست قلبی می‌شود. همسر او که پشت فرمان نشسته بوده، از سگته او دچار شوک می‌شود و خودروی آنها واژگون می‌شود. هم‌اکنون همسر موحد نیز که دچار جراحی شده، در بیمارستان به سر می‌برد اما وضعیت او خدراشگر پایدار است. نمی‌دانم چه بگویم، ولی این قدر حالم خراب است که خدا می‌داند و بس. رفقایم یکی یکی دارند می‌روند. اسطوره‌های تکرارنشده‌ی که هر کدامشان تاریخ ورزش ایران را با افتخارات خود ساختند. دلم نمی‌آید واژه مرحوم را برای آقاموحد بگویم، اما چه کنیم که مرگ حق است و قسمت عبدالله هم این بود که در غربت از دنیا برود.»

محمد نصیری خروس وزن طلایی وزنه‌برداری و پرافتخارترین پولادمرد تاریخ ایران در بازی‌های المپیک که از دوران قهرمانی با زنده‌یاد «عبدالله موحد» رفتاری دیرینه داشت با بیان اینکه وقتی ایرانی را به آمریکایی‌ها یاد بدهم. زندگی سخت در آمریکا را به این کار ترجیح داد و این نشان از مین پرستی و وطن پرستی زیاد او بود. روحش شاد باشد اما بعید است که دیگر نظیر او کشتی‌گیری بیاید. هر حرفی می‌زد از روی شعر و ادب بود.

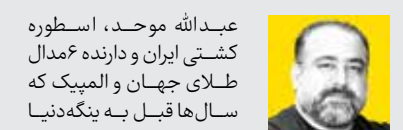
من و موحد با هم در مکزیکوسیتی طلا گرفتیم

عبدالله موحد، اسطوره کشتی ایران و دارنده ۵مدال طلای جهان و المپیک که سال‌ها قبل به نیکه‌دنیای مهاجرت کرده بود و در ویرجینیای آمریکا زندگی می‌کرد، بر اثر حمله قلبی در سن ۸۷سالگی دارفانی را وداع گفت و جامعه ورزش و کشتی ایران را داغدار کرد.

محمد نصیری خروس وزن طلایی وزنه‌برداری و پرافتخارترین پولادمرد تاریخ ایران در بازی‌های المپیک که از دوران قهرمانی با زنده‌یاد «عبدالله موحد» رفتاری دیرینه داشت با بیان اینکه وقتی ایرانی را به آمریکایی‌ها یاد بدهم. زندگی سخت در آمریکا را به این کار ترجیح داد و این نشان از مین پرستی و وطن پرستی زیاد او بود. روحش شاد باشد اما بعید است که دیگر نظیر او کشتی‌گیری بیاید. هر حرفی می‌زد از روی شعر و ادب بود.

من و موحد با هم در مکزیکوسیتی طلا گرفتیم

دوازده ۳ نشان طلا، نقره و برنز بازی‌های المپیک مکزیکوسیتی، مونیخ و مونترال شیرین‌ترین خاطره‌ای که از دوران قهرمانی با زنده‌یاد عبدالله موحد داشت را مربوط به بازی‌های المپیک ۱۹۶۸ مکزیکوسیتی می‌داند که هر دو قهرمان صاحب سکوئی نخست شده و کاروان ایران را طلایی کردند: «یادش بخیر روزی که آقاموحد در المپیک مکزیکوسیتی طلا گرفت در مسابقه فینال من درس‌الن بودم، فقط خدا می‌داند این بزرگمرد چگونه با اقتدار و شکست تمامی رقبای گردن کلفتش قهرمان المپیک شد. عبدالله در فینال این قدر راحت حریفش را شکست داد که سالان به احترام او ایستاد و همه برایش چند دقیقه دست می‌زدند. بعد موقع مسابقه من در

رضاعباسپور خبرنگار

عبدالله موحد، اسطوره کشتی ایران و دارنده ۵مدال طلای جهان و المپیک که سال‌ها قبل به نیکه‌دنیای مهاجرت کرده بود و در ویرجینیای آمریکا زندگی می‌کرد، بر اثر حمله قلبی در سن ۸۷سالگی دارفانی را وداع گفت و جامعه ورزش و کشتی ایران را داغدار کرد.

محمد نصیری خروس وزن طلایی وزنه‌برداری و پرافتخارترین پولادمرد تاریخ ایران در بازی‌های المپیک که از دوران قهرمانی با زنده‌یاد «عبدالله موحد» رفتاری دیرینه داشت با بیان اینکه وقتی ایرانی را به آمریکایی‌ها یاد بدهم. زندگی سخت در آمریکا را به این کار ترجیح داد و این نشان از مین پرستی و وطن پرستی زیاد او بود. روحش شاد باشد اما بعید است که دیگر نظیر او کشتی‌گیری بیاید. هر حرفی می‌زد از روی شعر و ادب بود.

من و موحد با هم در مکزیکوسیتی طلا گرفتیم

خبر

کلوب یا موریניو، کدام به رئال می روند؟

رئال مادرید در آستانه تحولی بزرگ، میان دوراهی انتخاب «آقای خاص» یا «معمار آلمانی» قرار گرفته است. گزارش‌های مارکا حاکی از آن است که رختکن رئال به‌شدت با بازگشت ژوزه مورینیو مخالف بوده و نگران تکرار تنش‌های گذشته و سبک مدیریتی تهاجمی اوست. در مقابل، بازیکنان به رهبری تونی کروس، خواهان حضور یورگن کلوپ هستند، مربی پرنرزی که می‌تواند همبستگی را به تیمی که دو فصل بدون جام مانده، بازگرداند. در حالی که ژرژ مندس مسیر بازگشت مورینیو را هموار کرده، مدیران رئال در حال بررسی نهایی هستند تا میان مورینیو و کلوپ، یکی را برای هدایت پروژه جدید کهکشانی‌ها برگزینند.

پایان عصر حقوق‌های نجومی در بایرن

باشگاه بایرن مونیخ در اقدامی قاطع، از پذیرش درخواست دستمزد ۱۵ میلیون یورویی کنراد لایمر خودداری کرد. این ملی پوش آلمانی که تا سال ۲۰۲۷ قرارداد دارد، خواهان ارتقا در سلسله‌مراتب مالی باشگاه است، اما مدیران مونیخی با تعیین یک «خط قرمز» اعلام کرده‌اند که روند افزایشی دستمزدها دیگر قابل تداوم نیست. با توجه به افزایش هزینه‌ها برای حفظ ستاره‌هایی چون موسیالا، بایرن آماده است در صورت عدم توافق، لایمر را در تابستان به فروش برساند. در همین راستا، گیوایرو، پدیده ۱۹ساله فایورده به عنوان گزینه جایگزین و ارزان‌تر برای تقویت خط میانی باورایی‌ها در لیست خرید قرار گرفته است.

فن دفن در راه لیورپول؟

میکی فن دفن، مدافع سرعתי تاتنهام، به هدف اصلی منچستریونایتد و لیورپول برای نقل‌وانتقالات تابستانی تبدیل شده است. این مدافع هلندی که از بی‌ثباتی در پروژه اسپرز ناراضی است، تمایل زیادی به جدایی دارد. با این حال، منابع معتبر مدعی‌اند که یونایتد شانس کمی برای جذب او دارد؛ چرا که فن دفن و خانواده‌اش از هواداران قدیمی لیورپول هستند و روپای بازی در کنار ویرجیل فن دایک را در سری می‌پروارند. اگرچه تاتنهام فیهتی به ۶ تا ۸۰ میلیون پوند برای ستاره خود تعیین کرده، اما باشفاد از فرصت بازیکن باعث شده تا لیورپول در این رقابت تمام‌قد، برنده احتمالی نبرد با رقیب دیرینه خود باشد.

اندریک در برنابئو می ماند

رئال مادرید با رد تمامی پیشنهادهای انتقال قرضی، به اندریک اعلام کرد که او نقشی محوری در برنامه‌های فصل آینده تیم خواهد داشت. این ستاره جوان برزیلی که دوران موقفی را در لیون سپری کرد، با نیت ۷ گل و ۶ پاس گل ثابت کرد که آماده درخشش در لالیگااست. باشگاه مادریدی که حدود ۸۰ میلیون یورو روی این استعداد سرمایه‌گذاری کرده، او را به عنوان ذخیره طلایی امپایه و گزینه اصلی پشت شماره ۹ در نظر گرفته است. اندریک حالا باید در رقابتهی فشرده را رودریگو و براهم دیاز، جایگاه خود را در کنار وینیسیوس و امپایه تثبیت کند تا آق‌های تازه‌ای را تا سال ۲۰۳۰ در مادرید رقم بزند.

ولاهوویچ در رادار بایرن

بایرن مونیخ برای تقویت خط حمله و یافتن پشتیبانی مناسب برای هری کین، وضعیت دوشان ولاهوویچ را زیر نظر گرفته است. قرارداد این مهاجم صربستانی با یوونتوس در پایان فصل به اتمام می‌رسد و به دلیل بی‌نست در مذاکرات تمدید، او به جذاب‌ترین بازیکن آزاد بازار تبدیل شده است. فابریتزیو رومانو تأیید کرده که بایرن ماه‌هاست با نمایندگان او در تماس است. ولاهوویچ که سابقه درخشانی در سری آ دارد، مورد توجه منچستریونایتد، بارسلونا و میلان نیز قرار گرفته است. بایرن امیدوار است با استفاده از فرصت بازیکن آزاد، این گلزن ۲۶ساله را راهی آلینانس آرنه‌ا کند تا قدرت تهاجمی خود را برای فصل آینده دوچندان نماید.

اینتر در انتظار پاداش و اسکودتو

تیم فوتبال اینتر در صورت پیروزی مقابل پارما در سن‌سپرو، بیست و یکمین قهرمانی خود در سری آ را جشن خواهد گرفت. باشگاه ناتزوری پاداشی ۶ میلیون یورویی برای بازیکنان و کادر فنی در نظر گرفته تا انگیزه آنها را برای قطعی کردن جام دوچندان کند. در صورت نهایی شدن قهرمانی، رژه سنتی با دو اتوبوس رویباز در میدان دومو برای تاریخ ۱۷مه برنامه‌ریزی شده است. شاکردان اینترژی که علاوه بر لیگ، نیم‌نگاهی به فینال کوپا‌ایتالیا در ۱۳ مه دارند، امیدوارند با کسب دوگانه داخلی، فصلی روپویی را پشت سر بگذارند و جشن‌های باشکوهی را با هواداران خود در قلب میلان برگزار کنند.

تلاش امپایه برای رسیدن به ال کلاسیکو

رئال مادرید در حالی برای تقابل با اسپانیول آماده می‌شود که غیبت کیلیان امپایه به دلیل مصدومیت عضلانی قطعی است. ستاره فرانسوی که فصل نامیدکننده‌ای را همراه با تیم آربلوا پشت سر می‌گذارد، تمام تمرکز خود را بر روی ریکاوری انفرادی گذاشته تا به نبرد حساس ال کلاسیکو برسد. علاوه بر امپایه، تیمو کورتوا نیز در تلاش است تا پس از دوری طولانی مدت، در بازی مقابل بارسلونا به ترکیب بازگردد. اگرچه رئال از کورس قهرمانی لالیگا عقب افتاده، اما پیروزی در ال کلاسیکو را تنها راه برای بازگرداندن اعتبار و پایان دادن به فصلی تلخ می‌داند؛ دیداری که احتمالاً آخرین فرصت امپایه برای درخشش در این فصل خواهد بود.

آیا گرلیش همچنان خودش را بازیکنی بزرگ می‌داند؟

داستان یک سقوط

گزارش یک
ایلینا یهوزاداول
<small>خبرنگار</small>

جک گرلیش کاپیتان همه‌گاره سابق استون‌ویلا و بازیکنی که با منچسترسیتی به سه‌گانه فوتبال اروپا رسید، پس از مدت‌ها سکوت خبری به تیتزرسانه‌ها تبدیل شده، اما این بار نه به خاطر درخشش در زمین، بلکه به دلیل سبک زندگی خارج از فوتبال. سال‌هایی نه‌چندان دور، رسانه‌هایی مانند «مارکا» درباره احتمال انتقال او به سانتیاگوبرنابئو یا نوکمب گمانه‌زنی می‌کردند، اما حالا همان نشریه از او به‌عنوان «بازیکن از دست رفته پپ گواردیولا» یاد می‌کند. انتشار تصاویر اخیر از گرلیش در یک میخانه در منچستر، با میزهایی پر از بطری‌های خالی و حالتی نامتعادل، بار دیگر بحث‌ها درباره عادت‌های او را داغ کرد. این تصاویر تنها چند ماه پس از مصدومیتی منتشر شد که فصل او را به پایان رسانده بود. برای بسیاری، این صحنه‌ها تکراری است؛ نمونه‌ای

از بازیکنی که در اوج فوتبالش بود، اما حالا در حال فراموشی است.

جک گرلیش نیز وجود دارد؛ چهره دیگری از گذشته که با وجود محبوبیتش در میان طرفداران، حالا در کنار ورزشکاران پارالمپیک و برخورد صمیمی‌اش با آنها، نشان داد که او شخصیتی مهربان و قابل‌احترام دارد. خودش هم اشاره کرده که به دلیل شرایط خواهرش که دچار فلج مغزی است، ارتباط عاطفی عمیقی با این موضوع دارد. همین ویژگی‌های انسانی باعث می‌شود بسیاری از هواداران، رفتارهای خارج از زمین او را راحت‌تر ناپدید بکنند. اما واقعیت این است که این مسأله تنها به تصویر عمومی ختم نمی‌شود؛ بلکه مستقیماً به آینده حرفه‌ای او آسیب می‌زند. وقتی پپ گواردیولا تصمیم گرفت گرلیش را از منچسترسیتی کنار بگذارد و به‌صورت قرضی راهی اورتون کند، تصمیمش بی‌ارتباط با سبک زندگی او نبود. خود گرلیش هم اعتراف کرده که در برخی مقاطع «بسه خودش کمک نکرده»

و حالا در حال فراموشی است.

آتشفشان خاموش در کنفرانس آرتا

یوفا برای دوشنبه، فولام برای همین حالا!

میکل آرتا، سرمربی آرسنال، در آستانه هفته سی و پنجم لیگ برتر انگلیس، ضمن ابراز ناامیدی شدید از حوادث دآوری در ورزشگاه متروپولیتانو و دیدار مقابل اتلنتیکوما درید در لیگ قهرمانان اروپا، بر لزوم تمرکز کامل شاکردانش بر بازی‌های باقی‌مانده فصل تأکید کرد. او که در کنفرانس مطبوعاتی پیش از دیدار با فولام سخن می‌گفت، با لحنی که نشان از ناراضیاتی عمیق از عملکرد داوران یوفا داشت، اعلام کرد که رسیدگی به پرونده جنجالی لیگ قهرمانان را به ابتدای هفته آینده موکول کرده و در حال حاضر تمام ذهنیت باشگاه معطوف به نبرد داخلی است. سرمربی توپچی‌ها با اشاره به وضعیت روحی تیمش پس از حواشی دیدار مقابل اتلنتیکوما درید، بازیکنانش را «تشنه رقابت» توصیف کرد و اظهار داشت که این تیم پیش از هر زمان دیگری برای نزدیک شدن به رؤیای قهرمانی آماده‌گی دارد. آرتا در واکنش به این پرسش که آیا حس بی‌عدالتی ناشی از لغو پنالتی ابرچی از می‌تواند به انگیزه‌های مضاعف برای تیم تبدیل شود، تصریح کرد که اگرچه اتفاقات چهارشنبه

برتر انگلیس، ضمن ابراز ناامیدی شدید از حوادث دآوری در ورزشگاه متروپولیتانو و دیدار مقابل اتلنتیکوما درید در لیگ قهرمانان اروپا، بر لزوم تمرکز کامل شاکردانش بر بازی‌های باقی‌مانده فصل تأکید کرد. او که در کنفرانس مطبوعاتی پیش از دیدار با فولام سخن می‌گفت، با لحنی که نشان از ناراضیاتی عمیق از عملکرد داوران یوفا داشت، اعلام کرد که رسیدگی به پرونده جنجالی لیگ قهرمانان را به ابتدای هفته آینده موکول کرده و در حال حاضر تمام ذهنیت باشگاه معطوف به نبرد داخلی است. سرمربی توپچی‌ها با اشاره به وضعیت روحی تیمش پس از حواشی دیدار مقابل اتلنتیکوما درید، بازیکنانش را «تشنه رقابت» توصیف کرد و اظهار داشت که این تیم پیش از هر زمان دیگری برای نزدیک شدن به رؤیای قهرمانی آماده‌گی دارد. آرتا در واکنش به این پرسش که آیا حس بی‌عدالتی ناشی از لغو پنالتی ابرچی از می‌تواند به انگیزه‌های مضاعف برای تیم تبدیل شود، تصریح کرد که اگرچه اتفاقات چهارشنبه

آیا گرلیش همچنان خودش را بازیکنی بزرگ می‌داند؟

داستان یک سقوط

گزارش یک
ایلینا یهوزاداول
<small>خبرنگار</small>

جک گرلیش کاپیتان همه‌گاره سابق استون‌ویلا و بازیکنی که با منچسترسیتی به سه‌گانه فوتبال اروپا رسید، پس از مدت‌ها سکوت خبری به تیتزرسانه‌ها تبدیل شده، اما این بار نه به خاطر درخشش در زمین، بلکه به دلیل سبک زندگی خارج از فوتبال. سال‌هایی نه‌چندان دور، رسانه‌هایی مانند «مارکا» درباره احتمال انتقال او به سانتیاگوبرنابئو یا نوکمب گمانه‌زنی می‌کردند، اما حالا همان نشریه از او به‌عنوان «بازیکن از دست رفته پپ گواردیولا» یاد می‌کند. انتشار تصاویر اخیر از گرلیش در یک میخانه در منچستر، با میزهایی پر از بطری‌های خالی و حالتی نامتعادل، بار دیگر بحث‌ها درباره عادت‌های او را داغ کرد. این تصاویر تنها چند ماه پس از مصدومیتی منتشر شد که فصل او را به پایان رسانده بود. برای بسیاری، این صحنه‌ها تکراری است؛ نمونه‌ای

از بازیکنی که در اوج فوتبالش بود، اما حالا در حال فراموشی است.

جک گرلیش نیز وجود دارد؛ چهره دیگری از گذشته که با وجود محبوبیتش در میان طرفداران، حالا در کنار ورزشکاران پارالمپیک و برخورد صمیمی‌اش با آنها، نشان داد که او شخصیتی مهربان و قابل‌احترام دارد. خودش هم اشاره کرده که به دلیل شرایط خواهرش که دچار فلج مغزی است، ارتباط عاطفی عمیقی با این موضوع دارد. همین ویژگی‌های انسانی باعث می‌شود بسیاری از هواداران، رفتارهای خارج از زمین او را راحت‌تر ناپدید بکنند. اما واقعیت این است که این مسأله تنها به تصویر عمومی ختم نمی‌شود؛ بلکه مستقیماً به آینده حرفه‌ای او آسیب می‌زند. وقتی پپ گواردیولا تصمیم گرفت گرلیش را از منچسترسیتی کنار بگذارد و به‌صورت قرضی راهی اورتون کند، تصمیمش بی‌ارتباط با سبک زندگی او نبود. خود گرلیش هم اعتراف کرده که در برخی مقاطع «بسه خودش کمک نکرده»

و انتخاب‌های درستی نداشته است.

این موضوع وقتی جدی‌تر می‌شود که به شرایط فعلی او نگاه کنیم. بازیکنی که زمانی گران‌ترین خرید فوتبال انگلیس بود، حالا در ۳۰ سالگی نه‌تنها جایگاهی در تیم ملی ندارد بلکه آینده‌اش در سطح اول فوتبال اروپا نیز مبهم است.

قهرمانان دارد. مقایسه شرایط او با وین‌رونی در سال‌های پایانی حضورش در منچستریونایتد، نکات قابل‌توجهی را نشان می‌دهد. رونی نیز در مقطعی با مشکلات مشابهی مواجه بود، اما با تغییر نگرش و کمک اطرافیانش توانست مسیرش را اصلاح کند. گفته می‌شود دیوید مویس سرمربی وقت منچستریونایتد و سرمربی فعلی گرلیش در اورتون، در آن زمان با یک سؤال ساده اما مهم، رونی را

به فکر فرو برد: «آیا هنوز خودت را بازیکن بزرگی می‌دانی؟» پرسشی که شاید امروز باید از گرلیش هم پرسیده شود. مسأله اصلی درباره گرلیش نه یک عکس یا یک شب خاص، بلکه یک الگوی تکرارشونده است. اگر او همچنان خود را در سطح بالای فوتبال می‌بیند، باید نشان دهد که آماده تغییر است. در غیراین صورت، حتی اگر فرصت دوباره‌ای در منچسترسیتی یا تیمی بزرگ

دیگر به‌دست آورد، تردیدها درباره تعهد و حرفه‌ای‌گری‌اش باقی خواهد ماند. بی‌تردید همچنان از نظر فنی بازیکنی باکیفیت است و هنوز برای بازگشت دیر نشده، اما زمان به‌سرعت در حال گذر است. شاید موفقیت‌های احتمالی منچسترسیتی در این فصل، بیش از هر چیز دیگری به او یادآوری کند که چه چیزی را از دست داده و برای بازگشت به آن، چه تغییراتی لازم است.

و حالا در حال فراموشی است.

جک گرلیش نیز وجود دارد؛ چهره دیگری از گذشته که با وجود محبوبیتش در میان طرفداران، حالا در کنار ورزشکاران پارالمپیک و برخورد صمیمی‌اش با آنها، نشان داد که او شخصیتی مهربان و قابل‌احترام دارد. خودش هم اشاره کرده که به دلیل شرایط خواهرش که دچار فلج مغزی است، ارتباط عاطفی عمیقی با این موضوع دارد. همین ویژگی‌های انسانی باعث می‌شود بسیاری از هواداران، رفتارهای خارج از زمین او را راحت‌تر ناپدید بکنند. اما واقعیت این است که این مسأله تنها به تصویر عمومی ختم نمی‌شود؛ بلکه مستقیماً به آینده حرفه‌ای او آسیب می‌زند. وقتی پپ گواردیولا تصمیم گرفت گرلیش را از منچسترسیتی کنار بگذارد و به‌صورت قرضی راهی اورتون کند، تصمیمش بی‌ارتباط با سبک زندگی او نبود. خود گرلیش هم اعتراف کرده که در برخی مقاطع «بسه خودش کمک نکرده»

و انتخاب‌های درستی نداشته است. این موضوع وقتی جدی‌تر می‌شود که به شرایط فعلی او نگاه کنیم. بازیکنی که زمانی گران‌ترین خرید فوتبال انگلیس بود، حالا در ۳۰ سالگی نه‌تنها جایگاهی در تیم ملی ندارد بلکه آینده‌اش در سطح اول فوتبال اروپا نیز مبهم است.

نیمکت‌نشینان بزرگ در تیم رؤیایی پپ گواردیولا

نبرد برای بقا در اتحاد

در هفته‌های پایانی فصل، پپ گواردیولا بیش از هر زمان دیگری به ترکیب اصلی مورد اعتماد خود تکیه کرده است؛ تصمیمی که اگرچه ثبات و هماهنگی را برای منچسترسیتی به همراه داشته، اما گروهی از بازیکنان باکیفیت این تیم را به حاشیه رانده است. اکنون، در شرایطی که سیتی همچنان برای کسب سه‌گانه داخلی می‌جنگد، بسیاری از چهره‌های شناخته‌شده تیم فرصت چندانی برای حضور در میدان ندارند و آینده‌ای مبهم پیش روی خود می‌بینند. در این میان، وضعیت فیل فودن از همه قابل توجه‌تر است. ستاره پرورش‌یافته آکادمی سیتی که تا اواخر سال ۲۰۲۵ نشان‌های امیدوارکننده‌ای در ماه‌های اخیر

VAR نیز آن را بررسی کرده است، امکان اعمال محرومیت انضباطی پس از بازی برای گابریل وجود ندارد.

این مسابقه از اهمیت بالایی در کورس قهرمانی برخوردار بود. منچسترسیتی با این پیروزی فاصله خود را با صدر جدول به سه امتیاز کاهش داد، در حالی که یک بازی کمتر نیز نسبت به آرسنال دارد. پیش از این دیدار، آرسنال با ۹ امتیاز اختلاف در صدر قرار داشت، اما شکست برابر بورنموث شرایط را تغییر داد. در جریان بازی، رایان شرکی گل نخست سیتی را به ثمر رساند و کای هاورتس بازی را به تساوی کشاند، اما در نهایت ارلینگ هالند در دقیقه ۶۵ گل پیروزی بخش را ثبت کرد. این اخراج از آنجا اهمیت داشت که طبق قوانین لیگ برتر انگلیس، می‌توانست سه جلسه محرومیت برای گابریل مدافع میانی آرسنال به همراه داشته باشد و او نمی‌توانست تیمش را در پیروزی یک بر صفر هفته گذشته مقابل نیوکاسل، جدال امروز برابر فولام و دیدار برابر وستهم همراهی کند. در حال حاضر، آرسنال چهار دیدار دیگر برای حفظ صدرنشینی پیشرو دارد و هم‌زمان در مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا نیز حضور دارد. در سوی مقابل، منچسترسیتی علاوه بر پنج بازی باقی‌مانده در لیگ، باید در این میان، وضعیت فیل فودن از همه قابل توجه‌تر است. ستاره پرورش‌یافته آکادمی سیتی که تا اواخر سال ۲۰۲۵ نشان‌های امیدوارکننده‌ای در ماه‌های اخیر

تیلور داور مسابقه، به هر دو بازیکن کارت زرد نشان داد و کمک‌داور وید تویی نیز در این صحنه جنجالی تکرر. اما بررسی‌های بعدی این پنل مستقل که از فصل ۲۰۲۲-۲۰۲۳ برای تحلیل تصمیمات دآوری ایجاد شده، نشان داد که اکثریت اعضا (۳ رأی در برابر ۲) معتقد بودند این حرکت صدق «فشار خشونت‌آمیز» بوده و باید با کارت قرمز جریمه می‌شد. طبق قوانین هیأت بین‌المللی فوتبال، هرگونه استفاده از نیروی بیش از حد یا اقدام خشونت‌آمیز خارج از چهارچوب رقابت برای توپ، مستوجب اخراج مستقیم است. با این فشرده شاکردان پپ گواردیولا در روزهای دیده و درباره آن تصمیم گرفته و همچنین

در دیدار حساس تیم‌های آرسنال و منچسترسیتی که با پیروزی ۲ بر یک سیتی همراه شد، یک صحنه جنجالی دآوری بار دیگر مورد توجه قرار گرفته است. براساس بررسی‌های «پنل بررسی صحنه‌های کلیدی» لیگ برتر انگلیس، گابریل مدافع آرسنال، باید به دلیل رفتار خشن از زمین اخراج می‌شد. این اتفاق در دقیقه ۸۲ رخ داد؛ جایی که در اوج حساسیت بازی، درگیری لفظی و فیزیکی بزرگ گابریل و ارلینگ هالند شکل گرفت. پس از هل دادن اولیه، دو بازیکن به حالت تن‌به‌تن مقابل یکدیگر قرار گرفتند و در لحظه جدایی، گابریل با حرکت سر به سمت مهاجم سیتی ضربه زد. با این حال، اتنونی

چرا لوکا به عربستان و آمریکا «نه» گفت؟

سودای لیگ قهرمانان در ۴۰ سالگی

لوکا مودریچ، ستاره کروات و دارنده توپ طلا، در آستانه تصمیمی بزرگ قرار دارد که می‌تواند پایان بخش یکی از باشکوه‌ترین دوران‌های تاریخ فوتبال باشد. گزارش‌های رسیده از میلان حاکی از آن است که برای این بازیساز ۴۰ساله، تنها دو راه پیش رو باقی مانده است: تمدید قرارداد با روسونری یا آویختن کفش‌ها بر روی همیشه.

مصدومیتی که پایان کار نیست

فصل اول حضور مودریچ در سن‌سپرو با صحنه‌ای تلخ و در عین حال حماسی به پایان موقت رسید. در دقیق پایانی

دیدار مقابل یوونتوس، لوکا در یک نبرد هوایی با لوکاتلی دچار شکستگی کوبه شد. دیدن تعصب ستاره‌ای در این سن و سال که با چنین شدتی برای توپ می‌جنگد، هواداران میلان را به وجد آورد و او در میان تشویق‌های ایستاده و شعار معروف «من مودریچ را دیدم‌ام»، زمین را ترک کرد. اما لوکا نمی‌خواهد با خاطره مصدومیت و دوری از لیگ قهرمانان با دنیای فوتبال وداع کند.

پیوند عمیق با الگری

رابطه مودریچ با ماسیمیلیانو الگری فراتر از رابطه یک مربی و بازیکن است. او در

محبوبش، زوانیمیر بویان، مشتاق بازگشت لوکا به خانه هستند، اما به نظر می‌رسد مودریچ تمایلی به حضور در لیگ‌های حاشیه خلیج فارس یا آمریکا ندارد. او که کودکی‌اش را با تماشای بازی‌های بویان در میلان سپری کرده، اکنون می‌خواهد این دایره را در میلان ببندد.

در صورتی که مودریچ احساس کند توان خدافظی او خواهد بود؛ درست مانند شب تاریخی که ژلژان ابراهیموویچ همگان را با اعلام بازنستگی‌اش

غافلگیر کرد. مودریچ ثابت کرده است که در میلان، وفاداری «در خوشی و ناخوشی» تنها یک شعار نیست و او با

پرچم میلان در اروپا خواهد درخشید، یا در اوج احترام، صحنه را ترک خواهد کرد.

شنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۵ شماره ۸۱۰۴

iranvarzeshii newspaper.inn.ir

ایران ورزش

www.INN.ir/sport

iranvarzeshii

فوتبال ایران

۵

تغییرات قریب الوقوع، حوالی نیمکت آبی‌های پایتخت

سهراب فصل بعد سرمربی استقلال نیست؟

سؤال اصلی اینجاست که اگر بختیاری‌زاده در روند طبیعی مسابقات روی نیمکت حضور داشته و حتی این تیم را به قهرمانی لیگ برتر می‌رساند، آیا باز هم تردیدی برای بختیاری با او باقی می‌ماند؟

گزارش یک

شاید همین شرایط سبب شده در قبال معرفی سرمربی جدید با احتیاط و وسواس بیشتری عمل شود.

با این وجود، نوع برخورد با بختیاری‌زاده می‌تواند تبعاتی فراتر از یک تصمیم مدیریتی داشته باشد. او در یک سال گذشته بارها در مقاطع بحرانی ایران هدایت تیم را برعهده گرفته و توانسته شرایط را تا حد زیادی کنترل کند. تجربه سرمربیگری موقت در دوره حضور پیتسو موسیمانه نیز نشان داد که بختیاری‌زاده همواره به‌عنوان یک گزینه قابل اتکا در مواقع اضطراری شناخته می‌شود. اما تکرار این الگو ممکن است به قیمت از دست رفتن این سرمایه انسانی تمام شود. اگر مدیران استقلال برای سومین بار او را در نقش موقت نگه دارند، این احتمال وجود دارد که بختیاری‌زاده دیگر هیچ گاه در چنین شرایطی سکان هدایت استقلال را به دست نگیرد.

مربی‌ای که همواره رویکردی آرام و متعدهانه نسبت به باشگاه داشته، ممکن است در آینده دیگر دست کمک از سوی باشگاهش را رد کند. به‌رحال استقلال در این برهه که لیگ تعطیل است شاید اساساً نیازی به معرفی سرمربی فصل آینده نداشته باشد و چه بسا لیگ کنونی ادامه پیدا نکند و آنگاه مدیران استقلال با اراده بیشتری به سمت تغییرات پیش بروند اما چیزی که روشن است تحولات پی‌درپی در باشگاه استقلال ضرر و زیان مالی کنسرتده‌ای را به دوش این باشگاه خواهد گذاشت. همان‌طور که فصل پیش نیز اینگونه بود و تعدد مربیان بار مالی سنگینی را به دوش این باشگاه نهاد.

پرسپولیس حاضر به جدایی اوسمار نیست

سوژه

بحث نقل‌وانتقالات صحبت کردیم و در ادامه جلسات بیشتری خواهیم داشت. سرمربی ما در حال حاضر اوسمار است و هر گزینه دیگری که مطرح شده، به‌شدت تکذیب می‌شود.

مدیرعامل باشگاه پرسپولیس در ادامه درباره همکاری با اوسمار گفته است: «اوسمار سرمربی پرسپولیس است. ایشان برنامه داده و کارها را پیش می‌بریم. امیدواریم شرایط کشور به سمتی برود که هم بازی‌ها زودتر برگزار شود و هم سرمربی و بازیکنان خارجی وارد کشور شوند. با بازیکنان خارجی در ارتباط هستیم و در روزهای آینده مطالبات مالی آنها پرداخت خواهد شد.»

حدادی حتی در آخرین صحبت‌هایش به موضوع نقل و انتقالات که مجوز صحبت‌های اوسمار و خلیلی بوده، اشاره کرده تا نشان دهد این برزیلی فصل بعد نیز با سرخ‌ها همکاری خواهد کرد.

با اینکه چند وقتی است شایعه جدایی اوسمار ویرا از پرسپولیس جدی شده و گفته می‌شود شاید او به ایران بزرگردد مدیران باشگاه پرسپولیس همچنان تأکید می‌کنند که با این مربی برزیلی ادامه خواهند داد.

پیمان حدادی درباره زمان شروع تمرینات که هفته اول خردادماه اعلام شده توضیح داده است: «در هفته‌های اخیر محسن خلیلی و برخی مواقع خادم جلساتی با اوسمار برای برگزاری تمرینات داشتیم. برنامه‌های تمرینی با کریم باقری هماهنگ شده بود. با توجه به اینکه احتمالاً ادامه مسابقات لیگ از اواخر تیرماه خواهد بود، روز چهارشنبه جلسه‌ای با اوسمار برای شروع تمرینات برگزار کردیم. در رابطه با

ادامه لیگ بعد از جام جهانی شدنی نیست

ربیعی: ۱۸ تیمی شدن لیگ ایرادی ندارد

نقل قول

محمد ربیعی سرمربی تراکتور درباره ناکامی تیمش مقابل شباب الاهلی در صعود به مراحل بالاتر لیگ نخبگان آسیا می‌گوید: «هدف ما از شرکت در مسابقه با توجه به سیاست‌های باشگاه و مالک باشگاه این بود که با توجه به آتش‌بیس در مسابقه شرکت

کنیم تا خدای نکرده بعداً سهمیه ایران در آسیا دچار مخاطره شود. حضور تراکتور یک حضور بسیار محرمانه و ارزشمند بود مخصوصاً به واسطه تلاش‌های ارزشمند قبلی که به این مرحله رسیده بود اما مسائلی که همه می‌دانند رخ داد.» او درباره برگزاری ادامه لیگ بعد از جام جهانی اینطور می‌گوید: «همانطور که قبلاً گفتیم به نظرم این موضوع خیلی شدنی نیست و بار فنی هم ندارد و باید

تصمیم عقلانی گرفته شود. این مدل تصمیمات هرچور گرفته شود با موافق و مخالفان زیادی همراه است و امیدوارم تصمیمی گرفته شود که مضرات کمتری داشته باشد. ما باید همه ابعاد را در نظر بگیریم و به نظرم الان خیلی شرایط فراهم نیست که بعد از وقفه طولانی بیایی و هشت هفته را برگزار کنی و دوباره وارد یک لیگ دیگر شوی.»

ربیعی درباره پیشنهاد ۱۸ تیمی

شدن فصل آینده لیگ برتر می‌گوید: «باید فدراسیون به این نتیجه برسد که ایرادی ندارد ما فصل آینده را با ۱۸ تیم برگزار کنیم اما به جای آن لیگی باشد که به هم متصل باشد، بصره نقل و انتقالات به هم نخورد، تیم‌ها یک دوره آمادگی جسمانی بگذرانند و... کمیته دلائل متعدد عقلانی و منطقی وجود دارد که ما از یکسری مضرات و مایبی که برگزاری لیگ می‌تواند داشته باشد جلوگیری کنیم.» او

اتفاق روز

قرارداد سروش ربیعی با پرسپولیس در پایان فصل به اتمام می‌رسد و از ابتدا هم اعلام شده بود که تصمیم‌گیری درباره تمدید، بر عهده کادرفنی این تیم خواهد بود اما حالا شرایط کاملاً روشن است: غیبت طولانی، حواشی ایجاد شده و ورود به پرونده انضباطی، عملاً هرگونه احتمال تمدید قرارداد میان طرفین را از بین برده است.

در چنین شرایطی، حتی بازگشت احتمالی به تمرینات هم نمی‌تواند مسیرا تغییر دهد. به این ترتیب سروش ربیعی به طور قطعی دیگر جایی در اسکواد فصل آینده پرسپولیس نخواهد داشت تا این باشگاه با یکی از مهم‌ترین بازیکنان

ربیعی آخر فصل با پرسپولیس خداحافظی می‌کند

خود پس از ۶ فصل همکاری و انجام ۱۲۶ مسابقه با پیراهن این تیم در رقابت‌های مختلف، به پایان رسمی همکاری رسیده باشد.

گفتنی است پیمان حدادی تازه‌ترین صحبت‌های خود درباره برخورد با بازیکنان بی‌انضباط از جمله سروش ربیعی و میلاد محمدی گفته است: با احترام به بازیکنانی که در تیم ما ملی پوش هستند یا اینکه چه سابقه‌ای داشته‌اند، باشگاه پرسپولیس سیاست و نظمی دارد. به هیچ بازیکنی اجازه نداده بودیم در تمرینات شرکت نکنند. کمیته انضباطی هم بر این اساس رأی داد. اگر بازیکنی غیبت کند بی‌احترامی به سایر بازیکنانی است که نظم را رعایت کرده‌اند. همان‌طور که گفتم کمیته انضباطی مستقل است و جریمه‌ای در نظر گرفته شده که اعمال خواهد شد.

ایرادی ندارد ما فصل آینده را با ۱۸ تیم برگزار کنیم اما به جای آن لیگی باشد که به هم متصل باشد، پنجره نقل و انتقالات به هم نخورد و تیم‌هایک دوره آمادگی جسمانی بگذرانند

درباره آینده مربیگری‌اش با تراکتور می‌گوید: «در چند روز گذشته هم صحبت‌هایی داشتیم. ببینیم برای

پرسپولیس از شکایت بیرانوند کوتاه نمی‌آید

در حالی که نزدیک به دو سال از فسخ قرارداد علیرضا بیرانوند با پرسپولیس می‌گذرد، هنوز حکم نهایی این پرونده صادر نشده است. در ابتدا کمیته تعیین وضعیت محرومیت او را تعلیقی اعلام کرد و سپس کمیته استیناف این حکم را از حالت تعلیقی درآورد اما تراکتور با دستور موقت از دادگاه عالی ورزش، اجرای حکم را تا زمان صدور رأی نهایی متوقف کرد. در همین حال، در روزهای گذشته شایعاتی پیرامون این موضوع وجود داشت که پرسپولیس از پیگیری این پرونده صرفنظر کرده و قصد دارد اجازه حضور علیرضا بیرانوند در میادین و به‌خصوص در جام جهانی ۲۰۲۶ را بدهد.

اما مدیرعامل پرسپولیس این خبر را تکذیب و اعلام کرد: «منافع ملی را باید تعریف کنیم و یکی هم منافع باشگاه پرسپولیس با ۴۰ میلیون هوادار است. وقتی می‌گوییم منافع ملی، باید خواسته نیمی از کشور را هم در نظر بگیریم. باید اجازه بدهیم این پرونده مسیر خودش را طی کند. گفته می‌شود بعد از جام جهانی تکلیف پرونده بیرانوند با پرسپولیس روشن خواهد شد و باید دید دستگاه قضایی فدراسیون فوتبال بعد از این تورنمنت آیا درباره موضوع مهمی که ذهن اهالی فوتبال را دربر گرفته، نظر نهایی و قطعی خود را صادر خواهد کرد یا خیر؟!»

کنفدراسیون فوتبال آسیا با موضوع معرفی نماینده‌های ایران برای شرکت در مسابقات آسیایی بعد از زمان تعیین شده موافقت کند.»

تاجرنیا همچنین تیم‌ها تعیین کرده و وضعیت بازیکنان خارجی استقلال گفت: «یا توجه به شرایط هنوز حضور پیدا نکردند. از آنها خواستیم که به ایران برگردند و امیدواریم که در تهران حضور پیدا کنند.»

داشته، دائم به این موضوع اشاره دارد که باشگاه استقلال نباید به لیگ نخبگان معرفی شود؟! کنفدراسیون فوتبال آسیا زمان محدودی برای ارسال اسامی تیم‌ها تعیین کرده و در همین راستا لازم است که فدراسیون فوتبال ایران تیم‌های موردنظر را هرچه زودتر به کنفدراسیون فوتبال آسیا معرفی کند.

اینکه موضوع برگزاری مسابقات پیش کشیده شده منوط به این است که

یابد یک روز اعلام شود. آقای حدادی در جلسه مدیران باشگاه‌ها پیشنهادش را مطرح کرد و به جز یک باشگاه هیچ‌کس موافق آنها نبود. «درباره لیگ هم بحث ما این است که تکلیف روشن شود.»

اظهارات تاجرنیا نشان می‌دهد که میان دو باشگاه استقلال و پرسپولیس اختلافات بسیاری وجود دارد اما در عین حال این موضوع هم قابل تأمل است که چرا مدیرعامل باشگاه پرسپولیس در جلسه تعیین تکلیف فقط یک موافق

مواجه بوده و در رأس همه حدادی نسبت به این ماجرا واکنش نشان داده و با معرفی استقلال به عنوان تیم اول موافق نیست.

در همین راستا علی تاجرنیا، سرپرست مدیرعاملی استقلال درباره اظهارات مدیرعامل پرسپولیس که گفته بود، «اگر تاجرنیا گفته استقلال باید به عنوان نماینده ایران در لیگ نخبگان معرفی می‌شد، ما هم می‌گوییم نباید»، این واکنش را نشان داد: «بالاخره این مورد

واکنش

مسئولان باشگاه استقلال اعتقاد دارند این باشگاه که در حال حاضر صدرنشین لیگ برتر است باید به عنوان نماینده اول فوتبال ایران به لیگ نخبگان آسیا معرفی شود.

این موضوع اما از همان روز اول با مخالفت مسئولان باشگاه پرسپولیس

فوتبال ایران

بزرگ جانشین شاهرودی؟

رضا شاهرودی در زمان مدیرعاملی رضا درویش، مسئول آکادمی پرسپولیس شد اما نتایج کلی آکادمی و همچنین عدم معرفی چهره‌های ویژه از تیم‌های پایه برای تیم بزرگسالان، مواردی بود که باعث شد تا عملکرد شاهرودی در آکادمی ناموفق محسوب شود. در همین خصوص مذاکراتی با چند پیشگسوت باشگاه برای سپردن آکادمی انجام شده و به نظر می‌رسد که طی روزهای آینده پرسپولیس از مدیر جدید آکادمی رونمایی خواهد کرد.

گفته می‌شود یکی از پیشگسوتان پرسپولیس که سابقه فعالیت در تیم بزرگسالان این باشگاه را در سال‌های گذشته در کارنامه خود دارد به احتمال فراوان به‌عنوان مدیر جدید آکادمی معرفی و منصوب خواهد شد. شنیده شده که احتمالاً ادموند بزرگ که فصل گذشته ابتدا معاون آکادمی و سپس سرمربی تیم امیدهای پرسپولیس بود به عنوان مدیر جدید آکادمی سرخوشان معرفی خواهد شد.

ارتقای قرارداد سامان تورانیان

باشگاه استقلال قرارداد سامان تورانیان را که از گذشته منعقد شده بود، به‌روزرسانی کرد. این بازیکن پیش‌تر با قراردادی پنج‌ساله به جمع آبی‌ها پیوسته بود و فصل گذشته نیز برای گذراندن دوران سربازی راهی ملوان بندرانزلی شد.

تورانیان در میانه‌های فصل جاری به استقلال بازگشت تا بار دیگر در اختیار کادرفنی این تیم قرار بگیرد. مدیران استقلال در تازه‌ترین اقدام، با افزایش دستمزد این بازیکن تلاش کرده‌اند شرایط بهتری برای ادامه همکاری فراهم کنند. این تصمیم در راستای حفظ انگیزه بازیکنان جوان و تثبیت سرمایه‌های آینده‌دار باشگاه اتخاذ شده است. تورانیان بازیکنی است که قابلیت بازی در پست دفاع راست و هافبک راست را دارد.

تجدید میثاق فجرسیاسی

با شهدای ورزشکار جنگ رمضان

مراسم تجدید میثاق با شهدای ورزشکار «جنگ رمضان» با حضور اعضای باشگاه فجر شهیدسیاسی برگزار شد. در این برنامه، مدیرعامل، مسئولان باشگاه، مربیان و بازیکنان رده‌های مختلف، به همراه رؤسای هیأت فوتبال فارس و شیراز حضور داشتند. در این مراسم که مسعود ریگی، کاپیتان تیم و جمعی از بازیکنان رده‌های پایه نیز در آن شرکت کرده بودند، یاد و خاطره شهدای ورزشکار گرامی داشته شد. حاتم احمدی، مدیرعامل باشگاه فرهنگی ورزشی فجر شهیدسیاسی می‌گوید: «ما وارثان مسیری هستیم که در آن، قهرمانی تنها به جام و مدال نیست بلکه به غیرت و وفاداری است. قطعاً راهشان پر رهرو و یادشان تا ابد در قلب ورزشکاران زنده خواهد ماند.»

ایرادی ندارد ما فصل آینده را با ۱۸ تیم برگزار کنیم اما به جای آن لیگی باشد که به هم متصل باشد، پنجره نقل و انتقالات به هم نخورد و تیم‌هایک دوره آمادگی جسمانی بگذرانند

فصل آینده را با ۱۸ تیم برگزار کنیم اما به جای آن لیگی باشد که به هم متصل باشد، پنجره نقل و انتقالات به هم نخورد و تیم‌هایک دوره آمادگی جسمانی بگذرانند

جلسه اخباری با علیدوستی

و مدیرعامل باشگاه

جلسه‌ای با محوریت بررسی ادامه مسابقات لیگ برتر با حضور علیرضا بابایی مدیرعامل باشگاه چادرملو، سعید اخباری سرمربی و حمید علیدوستی مدیر فنی برگزار شد. در این نشست، عملکرد چادرملو در فصل جاری که با نتایج قابل توجه و قرار گرفتن در جمع تیم‌های بالای جدول همراه بود، مورد ارزیابی قرار گرفت و اعضای حاضر به بررسی نقاط قوت و ضعف تیم در بخش‌های فنی و مدیریتی پرداختند. همچنین با توجه به وقفه ایجادشده در مسابقات و اعلام رسمی برگزاری ادامه لیگ پس از جام جهانی، سناریوهای مختلف برای حفظ آمادگی تیم و ادامه روند موفق پیشین مورد بحث قرار گرفت. یکی از محورهای مهم این جلسه، برنامه‌ریزی برای ادامه تمرینات و نحوه آماده‌سازی تیم در این بازه زمانی بود؛ موضوعی که با توجه به شرایط خاص فنی و بلاکلیفی زمان دقیق مسابقات، اهمیت دوجندانی پیدا کرده است. در کنار آن، وضعیت فهرست تیم، بررسی نیازهای فنی و همچنین تصمیم‌گیری درباره بازیکنان ورودی و خروجی نیز در دستور کار قرار داشت. با توجه به نقش پررنگ بازیکنان خارجی در ترکیب چادرملو طی دو فصل اخیر، وضعیت این نفرات و لزوم حفظ آنها برای ادامه لیگ نیز از موضوعات قابل توجه این نشست بود چراکه هرگونه تغییر در این بخش می‌تواند روی روند فنی تیم تأثیرگذار باشد.

پرونده بازی سپاهان با ملوان در CAS

کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال سال گذشته، ملوان بندرانزلی را به دلیل استفاده غیرمجاز از سینا خادم‌پور در دیدار مقابل استقلال و تراکتور، با نتیجه ۳ بر صفر بازنده اعلام کرده بود. پس از این رأی، سپاهان به همراه چند باشگاه دیگر خواستار تصمیم این حکم به دیدارهای خود مقابل ملوان شد، اما کمیته انضباطی و سپس استیناف این درخواست را رد کردند. اکنون سپاهان با ارجاع پرونده به CAS، در دنبال تغییر رأی صادرشده در این پرونده است. پیش از این پرسپولیس هم این پرونده را به این دادگاه برده بود.

زندگی دوباره سفید و قرمزها

در دهه ابتدایی قرن ۲۱ حضور پاراگوئه در رقابت‌های جام جهانی یک روایت برای مقدماتی جام جهانی در قاره آمریکای جنوبی محسوب می‌شد و انتظار می‌رفت پس از عملکرد درخشان در جام جهانی ۲۰۱۰، این تیم به جاه طلبی خود در بزرگ‌ترین سطح فوتبال ملی جهان ادامه دهد اما حذف از جام جهانی ۲۰۱۰ با شکست مقابل قهرمان آن دوره یعنی اسپانیا و پس از آن نایب‌قهرمانی در کوپا آمریکا ۲۰۱۱، پایانی بر یک نسل طلایی از فوتبال ملی پاراگوئه بود. پاراگوئه پس از آن دو شکست، نتوانست در سه دوره مختلف جام جهانی حضور پیدا کرده و حالا پس از ۱۶ سال وقفه، نهمین حضور غول‌دزمی قاره آمریکای جنوبی در تاریخ جام جهانی با استفاده از افزایش سهمیه‌های این قاره رقم خورده است. شاید در این نسل از بازیکنان پاراگوئه، خبری از ستاره‌ای چون رونکه سانتاکروز که همچنان در ۴۴ سالگی به فوتبال خود ادامه می‌دهد یا دروازه‌بانی افسانه‌ای چون خوزه لوییز چیلاروت نباشد اما پاراگوئه امیدوار است که این دوره از جام جهانی، دوباره آنها را در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان با یک عملکرد تاریخی زنده کند؛ عملکردی که شروع آن می‌تواند در اولین بازی میزبان اصلی جام یعنی آمریکا در ورزشگاه سوفای شهر لس آنجلس رقم بخورد.

نحوه صعود چگونه بود؟

پاراگوئه یکی از تیم‌هایی بود که به خوبی از فرصت افزایش سهمیه در قاره آمریکای جنوبی برای صعود بی‌درسر به جام جهانی استفاده کرد؛ هشت امتیاز جلوتر از بولیوی که راهی پلی‌آف شد و در نهایت از صعود به جام جهانی باز ماند و هم‌امتیاز با برزیل، اکوادور و کلمبیا، پاراگوئه در نهایت با حضور در رده ششم جدول ۱۰ تیمی مقدماتی جام جهانی در منطقه آمریکای جنوبی، جواز حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ را کسب کرد. با ۱۰ گل خورده در ۱۰ بازی، پاراگوئه دومین خط دفاعی برتر در مقدماتی در جام جهانی را پایین‌تر از اکوادور با ۵ گل خورده داشت و البته با ۱۴ گل زده نیز سومین خط حمله ضعیف را پس از شیلی و پرو دارا بود و این آمار نشان می‌دهد که در جام جهانی، احتمالاً با یک تیم تدافعی مواجه خواهیم شد.

بازماندگان اولین دوره

حضور در این دوره از جام جهانی، نهمین حضور پاراگوئه در تاریخ جام جهانی را رقم خواهد زد. آنها یکی از ۱۳ تیمی هستند که در اولین دوره جام جهانی ۱۹۳۰ به میزبانی اروگوئه حاضر بودند و به همین دلیل، پاراگوئه را می‌توان یکی از قدیمی‌ترین تیم‌های حاضر در بالاترین سطح فوتبال ملی جهان دانست؛ تیمی با سابقه دو بار قهرمانی کوپا آمریکا در سال‌های ۱۹۵۳ و ۱۹۷۹، بهترین عملکرد آنها در آخرین دوره حضور در جام جهانی رقم خورد، جایی که با هدایت تاتا مارتینو آرژانتینی سرمربی‌ای که بعدها روی نیمکت بارسلونا و تیم ملی آرژانتین نیز نشست، پاراگوئه در مرحله گروهی موفق به حذف ایتالیا مدافع عنوان قهرمانی شد و با شکست دادن ژاپن در مرحله یک هشتم نهایی، به جمع ۸ تیم برتر حاضر در جام جهانی رسید. جایی که شکست نزدیک یک بر صفر مقابل اسپانیا قهرمان در روز هدر رفتن یک پانالی، مانع از ادامه مسیرشان شد. حضور آنها در جام جهانی ۲۰۲۰ به عنوان یکی از شش میزبان مسابقات در سالگرد ۱۰۰ سالگی جام جهانی نیز تضمین شده خواهد بود.

مدل بازی پاراگوئه چگونه خواهد بود؟

از لحاظ دفاعی پاراگوئه در یک دهه اخیر یکی از ضعیف‌ترین تیم‌های آمریکای جنوبی محسوب می‌شد اما از آگوست ۲۰۲۴ که هدایت تیم به آلفارو سرباز شده، آنها در ۱۲ بازی رسمی تنها هفت گل دریافت کرده‌اند و با هفت گلین‌شیت، آمار تدافعی بسیار خوبی دارند. در کنار این در خانه، برزیل و قهرمان جهان یعنی آرژانتین را با ۲۳ و ۲۹ درصد مالکیت شکست دادند. پاراگوئه با این رویکرد تدافعی، به زوج خود در قلب خط دفاعی وابسته است؛ گوستاوو گومز کاپیتان باتجربه بالمیراس و عمر آلدرته که این فصل در لیگ برتر انگلیس با ساندرلند فصل خوبی را تجربه کرده است. در خط هافبک، پاراگوئه هافبک‌هایی دوند و چنگنده دارد و در خط حمله، وینگرهای خلاق چون رامون سوسا و انیسیسو برگ برنده آلفارو خواهند بود.

Group D

پاراگوئه

هفتمین حضور در جام جهانی

سرمربی: گوستاوو آلفارو (آرژانتین)

کاپیتان: گوستاوو گومز

بهترین عملکرد: حضور در یک چهارم نهایی ۲۰۱۰

رتبه در رده بندی فیفا: ۴۰

ستارگان: خولیو انیسیسو (استراسبورگ)، میکئل المیرون (اتلانتا یونایتد) و دیگو گومز (برایتون)

برنامه بازی‌ها:

شنبه ۲۳ خرداد: آمریکا - پاراگوئه ۴:۳۰

شنبه ۳۰ خرداد: ترکیه - پاراگوئه ۷:۳۰

جمعه ۵ تیر: پاراگوئه - استرالیا ۵:۳۰

مهرگی تیم‌های حاضر در جام جهانی

آلبی‌روخا و سودای تکرار جادوی ۲۰۱۰

بازگشت از اغما

فرخ حساسی/ فوتبال در آمریکای جنوبی فراتر از یک ورزش ساده، بخشی از هویت ملی و ریشه‌های فرهنگی مردم است. در میان غول‌هایی نظیر برزیل و آرژانتین، کشوری در قلب این قاره می‌تپد که با پیراهن‌های راه‌راه سرخ و سفید و قرمزها) شناخته می‌شود، است. تیم ملی فوتبال پاراگوئه که با لقب «آلبی‌روخا» (سفید و قرمزها) شناخته می‌شود، به عنوان یکی از اعضای قدیمی کنفدراسیون کونکاکاف، داستانی پرفراز و نشیب را در تاریخ فوتبال جهان از خود به جای گذاشته است. پاراگوئه کشوری است که فوتبال را با گوشت و پوست خود لمس کرده و از همان نخستین دوره جام جهانی در سال ۱۹۳۰، نام خود را در صف بزرگان این تورنمنت ثبت کرد. این تیم که سابقه حضور در ۱۰ دوره جام جهانی (شامل حضور قطعی در ۲۰۲۶ و ۲۰۳۰) را دارد، همواره به عنوان تیمی سخت‌کوش و تدافعی شناخته شده

تیم برگزیند؛ پیراهنی که تا به امروز به عنوان نماد غرور ملی پاراگوئه باقی مانده است. اولین بازی رسمی و جدی آنها در مسابقات قهرمانی آمریکای جنوبی ۱۹۲۱ رقم خورد، جایی که در کمال شگفتی، اروگوئه مدعی و قهرمان سه دوره مسابقات را با نتیجه ۲ بر ۱ شکست دادند. این پیروزی پاراگوئه را به عنوان یک قدرت ناظر در قاره سبز مطرح کرد و آنها را به پای ثابت تورنمنت‌های بزرگ بدل ساخت.

ان ویلیام پاتس تا نخستین نبرد های رسمی

داستان فوتبال در پاراگوئه با نام «ویلیام پاتس» گره خورده است، مردی که این ورزش را به مردم این سرزمین معرفی کرد. دیری نباید که در سال ۱۹۰۶، لیگ فوتبال پاراگوئه تأسیس شد و اولین جرقه تشکیل تیم ملی در سال ۱۹۱۰ زده شد. نخستین بازی غیررسمی آنها مقابل باشگاه هرکول آرژانتین با تساوی بدون گل پایان یافت، اما این تنها شروع یک مسیر طولانی بود. در سال ۱۹۱۹، با افزایش دعوتنامه‌ها برای مسابقات بین‌المللی، اتحادیه فوتبال پاراگوئه رسماً تیم ملی را تشکیل داد.

تیم برگزیند؛ پیراهنی که تا به امروز به عنوان نماد غرور ملی پاراگوئه باقی مانده است. اولین بازی رسمی و جدی آنها در مسابقات قهرمانی آمریکای جنوبی ۱۹۲۱ رقم خورد، جایی که در کمال شگفتی، اروگوئه مدعی و قهرمان سه دوره مسابقات را با نتیجه ۲ بر ۱ شکست دادند. این پیروزی پاراگوئه را به عنوان یک قدرت ناظر در قاره سبز مطرح کرد و آنها را به پای ثابت تورنمنت‌های بزرگ بدل ساخت.

نخستین طعم موفقیت

دهه‌های ۱۹۳۰ تا ۱۹۷۰ برای پاراگوئه دوران تثبیت بود. آنها در اولین جام جهانی تاریخ (۱۹۳۰ آمریکا، بلژیک را یک بر صفر مغلوب کردند. سال ۱۹۵۳ میلادی، نقطه عطفی در تاریخ فوتبال این کشور بود. پاراگوئه موفق شد در فینالی دراماتیک با شکست ۲ بر ۲ برزیل

آن پیروزی با غرور همراه است اما هرگز به تکبر تبدیل نمی‌شود، و شکست با اندوه همراه است اما هرگز به فروپاشی نمی‌انجامد. در فرهنگ محلی، آوازی به نام «پورو پوره» وجود دارد که شادی و غم را به طور همزمان در خود دارد. تیم ملی پاراگوئه نیز دقیقاً همین گونه است؛ تیمی که احساسات متضاد را در کنار هم نگه می‌دارد و از دل آنها، هویتی منحصر به فرد خلق می‌کند.

این هویت، ریشه در ادبیات و هنر پاراگوئه نیز دارد. آگوستو روآ باستوس، نویسنده بزرگ این کشور، جمله‌ای دارد که به طرز شگفت‌انگیز با روح این تیم همخوانی دارد: «من منفرج نشدم، زیر دیوار و صدا شدم». تیم ملی پاراگوئه دقیقاً همین است؛ هم دیوار است، هم صدا. دیواری که در برابر فشارها فرو نمی‌ریزد و صدایی که حتی در سکوت، شنیده می‌شود.

در زمین فوتبال، این ویژگی به وضوح دیده می‌شود. هر پاس، مانند گلندوزی «آنو پونی»، تکه‌ای از تاریخ را به زمان متصل می‌کند. هر تکل، نه فقط یک اقدام دفاعی، بلکه نوعی بیان است؛ بیانی که مقاومت، از ایستادگی، از نپذیرفتن شکست آسان، حتی شیوه حرکت بازیکنان، نحوه جایگیری آنها، و ریتم بازی‌شان، همگی نشانه‌هایی از فرهنگی هستند که در آن بقا یک هنر محسوب می‌شود.

با پایان هر بازی، چه پیروزی باشد و چه شکست، هواداران در خیابان‌های آسونسیون جمع می‌شوند. آنها فریاد نمی‌زنند، شعار نمی‌دهند؛ بلکه در سکوتی مشترک، احساسی جمعی را تجربه می‌کنند. گویی همه می‌دانند که این تیم، چیزی فراتر از نتیجه است. آنچه اهمیت دارد، ادامه این روایت است؛ روایتی که از دل خاک، از جریان رود و از عمق رُویاها برخاسته است. تیم ملی پاراگوئه شاید هرگز جام جهانی را بالای سر نبرده باشد، اما چیزی را حمل می‌کند که ارزشش کمتر از هیچ جامی نیست؛ هویت. هویتی که در هر بازی، در هر حرکت، و در هر نفس این تیم جاری است. این تیم، جام یک فرهنگ را بر دوش می‌کشد؛ فرهنگی که زنده است، نفس می‌کشد و در هر مسابقه، دوباره متولد می‌شود.

بزرگ، برای نخستین بار بر قلب فوتبال آمریکای جنوبی ایستاده و قهرمان کوپا آمریکا شد. این موفقیت ثابت کرد که پاراگوئه دیگر زیر سایه همسایگان قدرتمندش نیست. در جام جهانی ۱۹۵۸ سوئد، پاراگوئه با خط حمله‌ای آتشین شامل ستارگانی چون آگوترو و ریته، بازی‌های پرگلی را به نمایش گذاشت. اگرچه آنها در یک بازی عجیب ۷ بر ۳ به فرانسه باختند، اما پیروزی بر اسکاتلند و تساوی با یوگسلاوی نشان از قدرت تهاجمی آنها داشت. با این حال، خروج ستارگان بزرگ به مقصد لیگ‌های اروپایی (به‌ویژه اسپانیا) باعث شد تا فوتبال پاراگوئه برای مدتی با افت مواجه شود و تا سال ۱۹۸۶ از صحنه جام جهانی دور بماند.

عصر طلایی و نسل تکرار نشدنی

اواخر دهه ۹۰ میلادی، طلوع نسلی بود که فوتبال پاراگوئه را به اوج اعتبار جهانی رساند. ظهور بازیکنانی نظیر کارلوس گامارا، سلسویا آلالا و دروازه‌بان افسانه‌ای و جنجالی، خوزه لوتیس چیلاروت، تیمی ساخت که در جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه دنیا را مبهوت کرد. آنها در مرحله گروهی بدون شکست صعود کردند و در یک هشتم نهایی، میزبان قدرتمند (فرانسه) را تا دقیقه ۱۱۴ متوقف کردند؛ تنها یک «گل طلایی» از لوران بلان توانست سد دفاعی مستحکم آلبی‌روخا را در هم بشکند.

موفقیت‌های این نسل با حضور در جام‌های جهانی ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ تداوم یافت، اما دوران طلایی واقعی تحت هدایت تاتا مارتینو، آرژانتینی رقم خورد. او در سال ۲۰۰۷ سکان هدایت تیم را بر عهده گرفت و پاراگوئه را به تیمی تبدیل کرد که در انتخابی جام جهانی ۲۰۱۰، برزیل و آرژانتین را به زانو درآورد. در جام جهانی آفریقای جنوبی، پاراگوئه برای نخستین بار به جمع هشت تیم برتر جهان پیوست و در یک بازی پایانی، تنها با یک گل مغلوب اسپانیای قهرمان شد.

نام‌هایی که در تاریخ حک شدند

تاریخ فوتبال پاراگوئه با نام‌هایی عجیب شده که هر کدام وزنه‌ای در فوتبال جهان بودند. خوزه لوتیس چیلاروت نه تنها برای مهار

با پایان هر بازی، چه پیروزی باشد و چه شکست، هواداران در خیابان‌های آسونسیون جمع می‌شوند. آنها فریاد نمی‌زنند، شعار نمی‌دهند؛ بلکه در سکوتی مشترک، احساسی جمعی را تجربه می‌کنند. گویی همه می‌دانند که این تیم، چیزی فراتر از نتیجه است

انیسیسو، جوان اول این روزهای پاراگوئه

اگر بازیکنان باتجربه در خط دفاعی و میکئل المیرون که سال‌ها در نیوکاسل بازی می‌کرد را در نظر نگیریم، خولیو انیسیسو بی‌تردید ستاره اصلی تیم ملی پاراگوئه است. این بازیکن ۲۲ ساله که پس از عملکرد فوق‌العاده در تیم لیبرتاد پاراگوئه راهی برایتون شده بود، در فصل ۲۰۲۳-۲۰۲۲ با عملکرد درخشان خود در پست وینگر چپ و هافبک تهاجمی، توجهات باشگاه‌های معتبر را به خود جلب کرد و جایزه بهترین گل فصل را از آن خود کرد. او حالا پس از دو فصل نه‌چندان خوب، با حضور در استراسبورگ در آستانه حضور در فینال لیگ کنفرانس اروپا قرار گرفته است. با وجود سن کم، انیسیسو در ۵ سال اخیر ۳۱ بازی ملی را با ۴ گل تجربه کرده و در کوپا آمریکای ۲۰۲۴ که برای پاراگوئه موفقیت‌آمیز نبود، با ۱۴ شوت و ۶ خلق موقعیت، در نیمی از فرصت‌های تیمش اثرگذار بود.

یک لشکر ملی پوش با سابقه بازی در ژوپیترلیگ بلژیک آماده باش!

گزارش یک

محمد قراقرزو

خبرنگار

با اینکه این بار تیم ملی در جام جهانی با یکی از غول‌های فوتبال جهان هم‌گروه نیست و شاید از این حیث بخش عمده‌ای از هواداران فوتبال در کشورمان حسرت می‌خورند اما بدون شک دیدار با بلژیک می‌تواند مهم‌ترین، دشوارترین و شاید تعیین‌کننده‌ترین دیدار تیم ایران در مرحله گروهی جام جهانی ۲۰۲۶ باشد.

تیمی که در سه ماه از سال‌های ۲۰۱۵، ۲۰۱۶ و ۲۰۱۸ رتبه یک رنکینگ فیفا بوده و در تاریخ ۱۰۵ ساله‌اش هیچ‌گاه از رتبه ۷۲ پایین‌تر نرفته زمانی جزو بهترین‌های اروپا و دنیا بوده است. تیمی که در جام ملت‌های اروپا به نایب‌قهرمانی دست یافت در اواخر همان دهه تیمی پرستاره داشت که از انزو شفیو، بیان کولمانس و میشل پرودوم می‌توان به عنوان بازیکنان شاخص اشاره کرد. این تیم در جام جهانی ۱۹۸۶ به نیمه‌نهایی هم رسید اما مغلوب نیوگ دیگو مارادونای افسانه‌ای شد و در نهایت به رتبه چهارم رسید.

شیاطین سرخ اروپا در جام جهانی ۱۹۹۰ هم تیم خوبی داشتند اما در مرحله یک‌هشتم‌نهایی مغلوب گل زیبایی دیوید پلات ستاره تیم ملی انگلستان در دقیقه ۱۱۹ شدند. از جام جهانی ۱۹۹۴ آن گل جادویی

سعید العویران به بلژیک را در ذهن داریم که شایعه شد پرودوم و یارانش عمداً این گل را دریافت کرده‌اند هر چند عجیب به نظر می‌رسید.

بلژیک در جام جهانی ۲۰۱۴ هم تیم بسیار خوبی داشت و ستاره‌های نسل تازه فوتبال این کشور از تان دی بروینه، مرتنس و... نبی را تشکیل دادند که با وجود حذف به دست آرژانتین در مرحله حذفی، چهار سال بعد در روسیه تا نیمه‌نهایی رفت و در نهایت به عنوان سوم رسید.

حالا از آن تیم پرستاره بلژیک چیز زیادی باقی نمانده اما مجموعه تحت اختیار رودی گارسیا تیم محترمی در قاره اروپاست و در نقش سید یک گروه در بازی دوم مرحله گروهی با ایران مواجه خواهد شد.

اما نکته جالب در تقابل ایران و بلژیک حضور برترعدا بازیکنان ایرانی در باشگاه‌های فوتبال این کشور است که از این حیث این تقابل را خاص و جذاب خواهد کرد. حضور دو مدیر ایرانی در رأس فدراسیون و باشگاه شارلرو زمانی باعث شد تا راه ستاره‌های فوتبال ایران به این باشگاه باز شود. جدا از حسین صدقیانی که نزدیک به یک قرن قبل در لیگ بلژیک بازی کرده، در اواخر دهه ۹۰ میلادی بازیکنانی مثل رضا ترابیان، محمدرضا مهدوی، علیرضا امامی‌فر، داریوش یزدانی و مهرداد میناوند به شارلرو راه یافتند و حتی ترابیان در تیم بزرگتری مثل استاندارد لیژ

بازی کرد.

بعدتر و طی ۱۰ سال گذشته نیز این روند با حضور ستاره‌های دیگری از فوتبال ایران به بلژیک ادامه پیدا کرد و البته دیگر محدود به باشگاه شارلرو نبود. جدا از بازیکنی مثل رضا قوچان‌نژاد که اصلاً از همین لیگ و البته فوتبال هلند به تیم ملی رسید، کاوه رضایی، یونس دلفی، اللهیار صیادمنش، امید ابراهیمی، مرتضی پورعلی‌گنجی و کاوه رضایی از جمله بازیکنانی بودند که تجربه بازی در لیگ بلژیک را دارند و البته بیشتر آنها ملی‌پوش هم بوده‌اند اما احتمالاً در جام جهانی حاضر نخواهند شد.

با این حال تقریباً به اندازه یک تیم کامل در تیم ملی فعلی‌مان بازیکن داریم که سابقه بازی در بلژیک را دارا هستند و شاید در تقابل با تیم ملی این کشور برخی هم‌بازیان سابق خود را ملاقات کنند. البته از بین بازیکنان ملی‌پوش فعلی

تنها علیرضا جهانبخش و دنیس اکرت در لیگ بلژیک بازی می‌کنند و اللهیار صیادمنش دیگر بازیکنی که در تیم وست‌رلو این کشور توپ می‌زند، مدتی است به تیم ملی دعوت نمی‌شود.

لیست ملی‌پوشانی که در ژوپیترلیگ یا همان لیگ برتر فوتبال بلژیک سابقه حضور دارند به این ترتیب است: **علیرضا بیرانوند**: گلر یک تیم ملی اولین حضورش در فوتبال اروپا را در بلژیک تجربه کرد. او به تیم رویال آنتورپ رفت اما شرایط خوبی در این باشگاه نداشت و ۱۰ بازی در لیگ این کشور انجام داد.

امید نورافکن: مدافع چپ و هافبک دفاعی تیم ملی در سه مقطع زمانی پیراهن شارلرو را به تن کرده و بین این سه مقطع برای استقلال و سپاهان بازی کرده است. عجیب اینکه برای او تنها دو بازی در لیگ بلژیک ثبت شده است.

عکس: فدراسیون فوتبال

رامین رضاییان: بعد از چند فصل حضور در تیم‌های نه‌چندان قدرتمند قطری راهی لیگ بلژیک شد و در تیم کوچک اوستنده بازی کرد. برای او در این تیم ۲۵ بازی و ۲ پاس گل ثبت شده است.

میلاد حمصی: مدافع چپ فعلی تیم ملی بعد از حضور در فوتبال روسیه از بلژیک سر درآورد و برای تیم خنت بازی کرد. او ۵۰ بازی برای این باشگاه انجام داد و دو گل هم زد.

علیرضا جهانبخش: یکی از بهترین بازیکنان تیم ملی فوتبال ایران است. او به تیم رویال آنتورپ رفت اما شرایط خوبی در این باشگاه نداشت و ۱۰ بازی در لیگ این کشور انجام داد.

سعید عزت‌اللهی: بعد از حضور در پیراهن شارلرو او به تیم رویال آنتورپ رفت و این سه مقطع برای استقلال و سپاهان بازی کرده است. عجیب اینکه برای او تنها دو بازی در لیگ بلژیک ثبت شده است.

بود که چهار بار برای این تیم به میدان رفت. **علی قلی‌زاده**: اولین مقطع حضور او در فوتبال اروپا بعد از چهره شدن در سایپا، شارلروای بلژیک بود. او یکی از باسابقه‌ترین ایرانی‌های این لیگ است چرا که ۱۳۴ بار پیراهن شارلرو را به تن کرد و ۲۱ گل هم زد.

امیرحسین حسینی‌زاده: تنها تجربه اروپایی‌اش تا الان حضور یکساله در بلژیک بوده که ۲۳ بازی برای شارلرو انجام داد و دو گل هم زد. **دنیس اکرت**: بعد از حضور در فوتبال آلمان و اسپانیا طی چهار سال اخیر برای تیم‌های بلژیکی بازی کرده، ابتدا برای یونیون سن ژیلواز بازی کرده و حالا عضوی از استاندارد لیژ است. اکرت که گفته آرزویش بازی مقابل تیم ملی بلژیک در جام جهانی است، تا الان در ژوپیترلیگ ۷۸ بازی انجام داده و ۱۹ گل هم زده است که تا جام جهانی شاید به این آمار اضافه شود.

بعد از پیروزی در بازی بزرگ قرن

حضور مربی یوگسلاوی در اتوبوس ایران

تقابل ایران و آمریکا در جام جهانی ۱۹۹۸ بی‌دلیل بازی قرن لقب نگرفت. مسابقه‌ای که بعد از فینال آن دوره میان برزیل و ایتالیا پربیننده‌ترین بازی جام شد. آن بازی هیچ‌وقت از ذهن هواداران ایرانی پاک نمی‌شود. هر لحظه آن مسابقه از زمان گرم کردن عایدزاده تا شنیدن سوت پایان بازی توسط متئو لاهوز داور مسابقه را همه به یاد دارند. از لحظه سبوی بزرگ عایدزاده در تقابل با فرانکی هیدوک تا دلداری دادن علیرضا منصوریان به جو مکس مور مهاجم آمریکایی. از شادی خاص و همراه با بغض حمید استیلی که همزمان بود با بغض میلیون‌ها ایرانی در سراسر دنیا تا فرار تماشایی مهدی مهدوی‌کیا که منجر به گل شد. دستورات تاکتیکی استیو سامپسون مربی تیم ایالات متحده که هم فقط یک مرتبه در دقیقه ۸۹ با گل برایان مکربراید نتیجه داد. شادی این پیروزی بزرگ به خارج از مرزهای ایران خیلی زود به خانه برگشتند.

کشیده و حتی در شهر بیروت لبنان مردم به همین دلیل به خیابان‌ها آمده بودند. به یاد داریم خداداد عزیززهی کنار زاگ بارو، معاون شوردرار فرانسوی پسینگو، در مقابل تالار شهر در جنیوه به همین مناسبت شرکت کرده بود. جلال طالبی سرمربی وقت تیم ملی در خاطراتش می‌گوید: «تیم ۹۸ بهترین نتیجه را گرفته بود. مهم‌ترین و به یادماندنی‌ترین خاطره شادی و غرور ملی را برای ایران در همه جای جهان وجود آورد و این برای من مهمترین خاطره است اما بعد از بازی مقابل یوگسلاوی زمانی که می‌خواستیم به سمت هتل حرکت کنیم، سرمربی یوگسلاوی داخل اتوبوس تیم ملی آمد و به بازیکنان ایران بابت بازی خوششان تبریک گفت.»

قلعه‌نویی در بازی درون تیمی به اهدافش نرسید

ایزوله‌ترین اردوی تاریخ

حمیدرضا عرب

خبرنگار

مسیر آماده‌سازی بود. برای امیر قلعه‌نویی و کادر فنی، چنین دیداری عملاً دستاورد فنی قابل توجهی ندارد. هرچند سرمربی تیم ملی از تلاش شاگردانش متحید کرده، اما روشن است که بازی درون تیمی نمی‌تواند معیار دقیقی برای سنجش توانایی‌ها باشد. تیمی که خود را برای رقابتی در سطح جام جهانی ۲۰۲۶ آماده می‌کند، نیازمند محک خوردن برابر حریفانی با سبک‌ها و سطح‌های متفاوت است، نه تکرار تقابل‌های تمرینی. شرایط خاص منطقه، تعطیلی لیگ برتر و به بن‌بست رسیدن برنامه‌های تدارکاتی، بیشترین فشار را به تیم

ملی وارد کرده است. بازیکنان نیز به خوبی می‌دانند که چنین مسابقاتی نمی‌تواند جای خالی بازی‌های جدی را پر کند. آنها نیاز دارند در فضای رقابتی واقعی قرار بگیرند، آشناتره کنند، اصلاح شوند و به هماهنگی برسند و حریفی واقعی را مقابل خود ببینند. حقیقت این است که تیم ملی در این مقطع باید برابر تیمی قدرتمند قرار می‌گرفت تا نقاط ضعف و قوتش به‌طور دقیق مشخص شود. اما حالا نه‌تنها این هدف محقق نشده، بلکه احتمال دارد این روند ادامه پیدا کند. حتی سناریوی بازی با یک تیم باشگاهی در اردوهای خارجی نیز مطرح شده که خود نشان‌دهنده محدودیت گزینه‌هاست. در چنین فضای، تمرینات مداوم و ایجاد یک محیط ایزوله، هرچند از نظر انضباطی مفید است، اما نمی‌تواند جایگزین تجربه مسابقه جدی شود. فوتبال در نهایت در زمین مسابقه معنا پیدا می‌کند، نه در تمرینات تکراری و بازی‌های درون‌گروهی. ادامه این روند ممکن است تیم ملی را از مسیر آماده‌سازی ایده‌آل دور کند. البته باید پذیرفت که شرایط فعلی، شرایطی عادی نیست و انتقاد مستقیم از فدراسیون شاید منصفانه نباشد. با این حال، نتیجه هرچه باشد، تیم ملی ایران در آستانه یکی از مهم‌ترین تورنمنت‌های خود، هنوز در مسیر آماده‌سازی واقعی قرار نگرفته و این مسأله نگرانی‌های جدی ایجاد کرده است. در زمان باقی‌مانده اما شاید برگزاری یک یا دو بازی تدارکاتی بتواند تیم ملی را به خواسته‌اش برساند تا امیر قلعه‌نویی و شاگردانش با آمادگی نسبتاً امیدوارکننده‌تر راهی جام جهانی شوند.

روی خط جام جهانی

مهاجم سابق پرسپولیس در گروه مرگ همه بازی‌ها از صفر- صفر شروع می‌شود

یورگن لوکادا می‌هاجم سابق پرسپولیس در خصوص شرایط تیم ملی کوراسائو و کار با سرمربی جدید فرد روتن، گفت: «او مربی مستقیمی است و معمولاً با سیستم کلاسیک هلندی ۳-۴ بازی می‌کند. این همان سیستمی است که ما با آن بزرگ شده‌ایم و فکر نمی‌کنم در جام جهانی هم تغییری ایجاد کند.» او درباره صعود تاریخی کوراسائو به جام جهانی عنوان کرد: «این اتفاق برای ما بسیار بزرگ است. کشورهایی مثل آرژانتین یا برزیل همیشه به جام جهانی می‌رسند، اما برای ما این یک دستاورد فوق‌العاده است. همه ما به آن افتخار می‌کنیم.»

تیم ملی کوراسائو در جام جهانی با گروه بسیار دشواری روبه‌رو شده و باید مقابل آلمان، ساحل عاج و اکوادور بازی کند. لوکادا درباره این گروه گفت: «شاید سخت‌ترین گروه ممکن باشد، گروه مرگ. اما هر بازی از صفر-صفر شروع می‌شود. ما از قبل تیم ضعیف‌تر محسوب می‌شویم، پس بهتر است بدون ترس وارد زمین شویم، همه توان‌مان را بگذاریم و با سربلندی خارج شویم.»

او درباره تصمیمش برای انتخاب کوراسائو به‌جای هلند نیز توضیح داد: «سال ۲۰۱۷ با من تماس گرفتند، اما آن زمان هنوز امیدوار بودم برای هلند بازی کنم. در نهایت با تشویق برخی افراد، از جمله هم‌تیمی‌ها، تصمیم گرفتم برای کوراسائو به میدان بروم.» لوکادا در پایان درباره فضای تیم ملی کوراسائو گفت: «چیزی که در تیم ما خاص است این است که هیچ‌وقت تغییر نمی‌کنیم. حتی بعد از باخت هم موسیقی بخشی می‌کنیم و از فوتبال لذت می‌بریم. شاید امکانات زیادی نداشته باشیم، اما خوشحال و قدردان هستیم.»

کاپیتان برزیل با آرژانتین دشمن نیست

امیدوارم قهرمان از آمریکای جنوبی باشد

کافویکی دیگر از اسطوره‌هایی بود که در مسابقه‌ای شرکت کرد که توسط فیفا به مناسبت هفتاد و ششمین کنگره این سازمان در ونکوور برگزار شد. او که یکی از بهترین مدافعان راست تاریخ بود، به بررسی گزینه‌های تیم‌های مدعی برای جام جهانی و همچنین وضعیت وینیسوس، هم از نظر ورزشی و هم از نظر قانون جدیدی که فیفا برای اخراج بازیکنانی که دهان خود را می‌بوشانند تا به دیگران توهین کنند، وضع کرده است، پرداخت. این قانون در پی جریمه‌ای که برای پرستیای در نظر گرفته شد، وضع شده است. او گفت: «امیدوارم که یکی از تیم‌های آمریکای جنوبی جام جهانی را ببرد. ما نماینده‌های خوبی خواهیم داشت و امیدوارم که این جام به قاره ما بیاورد. البته آرژانتین هم می‌تواند چون قهرمان است و ما هم می‌توانیم. واقعاً خروج میلیتانو که می‌تواند در پست دفاع میانی یا مدافع راست بازی کند، باعث تأسف است. آنجولتی می‌داند که چگونه جایگزینی برای او پیدا کند. برزیل هم فقط وینیسوس نیست، اگرچه واضح است که او یک مهره کلیدی است. اما همه بازیکنان مهم خواهند بود. مسئولیت برزیل، به عنوان تیمی با پنج قهرمانی، همیشه بیشتر است.» او همچنین از قانون وینیسوس استقبال کرد و گفت: «به نظر من این قانون عالی است. شما نباید دهان خود را بپوشانید تا هم‌تیمی‌ها، حریفان یا دوستان خود صحبت کنید و فوتبال بازی کنید. هر کسی باید خودش را آطور که هست نشان دهد.»

واکنش فیفا به انتقادها

بازنگری در قیمت بلیت جام جهانی ۲۰۳۰

فیفا روز پنجشنبه اعلام کرد که در پی خشم عمومی ناشی از افزایش سرسام‌آور قیمت‌های برای مسابقات جام جهانی، استراتژی بلیت‌فروشی خود را برای جام جهانی ۲۰۳۰ بازنگری خواهد کرد.

ماتیاس گرافستروم دبیرکل فیفا، پس از پایان کنگره فیفا در ونکوور در گفت‌وگو با خبرنگاران اظهار داشت که قیمت‌های بالای بلیت برای مسابقات امسال بازتاب‌دهنده «واقعیت بازار در آمریکای شمالی» است. او گفت: «من همیشه نظرات و دیدگاه‌های هواداران را درک می‌کنم اما فکر می‌کنم طیف وسیعی از قیمت بلیت وجود دارد که برخی ارزان و برخی گران‌تر هستند.» گرافستروم افزود: «البته ما نظرات را در نظر می‌گیریم و همانند هر جام جهانی دیگری، بررسی خواهیم کرد تا ببینیم برای دوره بعدی چگونه عمل کنیم.» فیفا به دلیل افزایش شدید قیمت بلیت‌ها برای جام جهانی امسال با انتقادات تندی روبه‌رو شده است، به‌طوری‌که سازمان هواداران فوتبال اروپا (FSE) این ساختار قیمت‌گذاری را «خاذای» و «خیانتی بزرگ» به هواداران توصیف کرده است. سازمان FSE ماه گذشته شکایتی را علیه فیفا در کمیسیون اروپا با موضوع «قیمت‌های بیش از حد بلیت» برای این تورنمنت به ثبت رساند. رئیس فیفا اسرار دارد که قیمت بلیت‌ها صرفاً نتیجه تقاضای بسیار زیاد است. اینفانتینو پیش از این گفته بود: «به‌ویژه در ایالات متحده پدیده‌ای به نام قیمت‌گذاری پویا (Dynamic Pricing) وجود دارد که به معنای بالا یا پایین رفتن قیمت‌ها بسته به مسابقه موردنظر است.» در پاسخ به این سؤال که آیا او نگران است که خشم ناشی از قیمت بلیت‌ها به میراث جام جهانی ۲۰۲۶ آسیب بزند، گرافستروم اشاره کرد که درآمد حاصل از جام جهانی که تخمین زده می‌شود تا ۱۳ میلیارد دلار تولید کند، دوباره به فوتبال تزریق خواهد شد. گرافستروم گفت: «من فکر می‌کنم میراث آن چیزی است که ما قادر خواهیم بود با پول تولید‌شده انجام دهیم. این یک میراث واقعی از طریق برنامه پیشرفت فیفا و به‌منظور توسعه واقعی بازی فوتبال در انجمن‌های عضو ما است و این موضوع تأثیری حقیقی خواهد داشت.»

ویژه

معمای تیم پابرهنه

هند و درامی به نام کفش

یکی از عجیب‌ترین و بحث‌برانگیزترین داستان‌های تاریخ جام جهانی، به انصراف تیم ملی هند از حضور در جام جهانی ۱۹۵۰ برزیل بازمی‌گردد. روایت مشهوری که دهه‌ها نقل محالس بوده، این است که هندی‌ها به دلیل ممنوعیت بازی پابرهنه از سوی فیفا انصراف دادند. اما واقعیت چیست؟

براساس باور عمومی، بازیکنان هندی عادت داشتند بدون کفش و پابرهنه بازی کنند. فیفا مطابق قوانین خود اعلام کرد همه بازیکنان موظف به پوشیدن کفش ورزشی هستند. فدراسیون فوتبال هند که این شرط را مغایر با فرهنگ و سنت تیم خود می‌دانست، انصراف خود را اعلام کرد. برخی منابع حتی ادعا کردند: «بازیکنان هندی ترجیح دادند پای پابرهنه بمانند تا پا به کفش کنند.»

اما پژوهشگران جدی تاریخ فوتبال در سال‌های اخیر این روایت را بشدت زیر سؤال برده‌اند. آنها می‌گویند تیم هند در سال‌های ۱۹۴۸ و اوایل ۱۹۵۰ با کفش بازی می‌کرد و داستان پابرهنه بودن در آن سال‌ها اعرافی رسانه‌ای بیش نبوده است.

به اعتقاد مورخان چون «نوازالدین خان» نویسنده کتاب «تاریخ فوتبال هند»، انصراف هند از جام جهانی ۱۹۵۰ هرگز ربطی به پای پابرهنه نداشت.

دلایل واقعی عبارت بودند از:

۱. **هزینه بالای سفر به برزیل:** فدراسیون فوتبال هند که تازه تأسیس و بی‌پول بود، توان تأمین هزینه سفر هوایی یا دریایی ۱۵هزار کیلومتری به آمریکای جنوبی را نداشت.

۲. **عدم آگاهی از اهمیت جام جهانی:** در آن سال‌ها، جام جهانی هنوز برای فوتبال هند اعتبار کوفی را نداشت و مسئولان هندی المپیک را مهم‌تر می‌دانستند.

۳. **اولویت بازی‌های کشورهای همسود:** هند در همان سال میزبان بازی‌های کشورهای همسود بود و ترجیح داد روی این رویداد خانگی تمرکز کند.

با انصراف هند، فیفا که در آستانه یک جام ۱۶ تیمی بود، ناگهان با کمبود تیم مواجه شد. این سازمان دوغنامه فوری برای فرانسه، پرتغال و ایرلند فرستاد اما همه آنها دعوت را رد کردند تا در نهایت جام جهانی ۱۹۵۰ با فقط ۱۳ تیم برگزار شود و سهمیه هند به هیچ تیم دیگری داده نشد.

رسانه‌های اروپایی در آن سال‌ها با تمسخر به این ماجرا نگاه کردند. روزنامه انگلیسی «دیلی میرور» نوشت: «هندها ترجیح دادند پای پابرهنه در خانه بمانند تا با کفش در برزیل بدونند.» روزنامه فرانسوی «لوموند» هم با کنایه نوشت: «شاید آنها نگران بودند کفش‌هایشان را گم کنند!»

با اینکه امروزه اکثر محققان، ماجرای «تیم پابرهنه هند» را رد کرده‌اند، این داستان چنان در حافظه جمعی جهان فوتبال ریشه دوانده که حتی فیفا در مستندهای رسمی خود به آن اشاره می‌کند. خود فدراسیون فوتبال هند هم در سال ۲۰۱۱ در بیانیه‌ای رسماً اعلام کرد: «دلیل انصراف، هزینه سفر بوده نه پابرهنه بودن.»

با این حال، این افسانه همچنان یکی از معروف‌ترین حکایت‌های جام جهانی ۱۹۵۰ است. شاید دلیل ماندگاری آن نیز همین باشد که فوتبال همواره به شگفتی‌ها و این قبیل افسانه‌ها نیاز داشته است.

نوستالژی

رستوران هتل به جای زمین تمرین

شادی بی‌پروای قهرمانان ۱۹۵۸

تیم ملی برزیل در آستانه فینال جام جهانی برابر سوئد میزبان قرار داد اما آنها زمین تمرین معمولی نداشتند. نه به این دلیل که امکانات نیست، بلکه به این دلیل که خودشان ترجیح می‌دهند در رستوران هتل محل اقامت خود توپ بزنند.

هتل محل اقامت؛ جایی برای جشن نه تمرین

تیم برزیل در جریان جام جهانی ۱۹۵۸ در هتل گرند (Grand Hotel) در استکهلم اقامت داشت؛ یکی از لوکس‌ترین هتل‌های اروپا که مشرف به کاخ سلطنتی است. این هتل پنج‌ستاره که در ۱۸۷۲ تأسیس شده، میزبان شخصیت‌های بزرگی مثل آلبرت اینشتین، چارلی چاپلین و مارتین لوتر کینگ بوده است اما در ژوئن ۱۹۵۸، قرار شد میزبان یک رویداد متفاوت باشد، شام رسمی فینالیست‌ها.

فیفا و برگزارکنندگان مسابقات، شامی رسمی برای چهار تیم برتر یعنی برزیل، سوئد، فرانسه و آلمان غربی ترتیب داده بودند اما بازیکنان برزیل این شام را به زمین تمرین تبدیل کردند. طبق گزارش‌های تاریخی، آنها در سالن بزرگ رستوران هتل، پیش از برگزاری مراسم، به فوتبال بازی کردن مشغول شدند. نه با توپ واقعی، اما با هر چه دم دستشان بود.

اتاقکی به نام برزیل

جالب اینجاست که مدیریت هتل گرند، با وجود ثبت خاطرات بسیاری از شخصیت‌های مشهور جهان در کتاب و سایت خود، هیچ اشاره‌ای به حضور پله، گارینشا و قهرمانی ۱۹۵۸ نکرده است. شاید به این دلیل که شام رسمی برگزار شد، بیشتر تک مهمانی دیپلماتیک بود تا یک جشن فوتبالی. اما برای تاریخ، آن رستوران به یکی از نمادهای شادی بی‌پروای برزیلی‌ها تبدیل شده است.

ظهور یک ستاره جدید از سرزمین برف

روزی که دنیا با «مروارید سیاه» آشنا شد

گزارش یک

محمدرضا رحیم‌پور

خبرنگار

۸ ژوئن ۱۹۵۸؛ برف و یخ سوئد جای خود را به تب فوتبال داد. پس از شش سال انتظار در حالی که جام‌های ۱۹۴۶ و ۱۹۴۶ به علت جنگ برگزار نشد و جام ۱۹۵۰ برزیل و جام ۱۹۵۴ در سوئیس برگزار شد، بالاخره ششمین دوره جام جهانی فوتبال در سرزمین وایکینگ‌ها آغاز شد. رقابتی که نه فقط به خاطر قهرمانی تیمی خاص، بلکه به خاطر ظهور پدیده‌ای از جنس رویا در تاریخ ماندگار شد؛ پسری ۱۷ساله به نام ادسون آراتنس دوتاسیمنتو، اما دنیا او را با نامی دیگر می‌شناخت: «پله».

سوئد، میزبانی سرد اما آماده

سوئد در سال ۱۹۵۸ با وجود زمستانی سخت، تمام توان خود را برای برگزاری مسابقات به‌کار گرفت. ورزشگاه راسوندا در استکهلم، ورزشگاه اولوی در گوتنبرگ و ورزشگاه مالمو از مهم‌ترین میزبان‌ها بودند. برخلاف دوره قبل که ۱۳ تیم حضور داشتند، این بار ۱۶ تیم در چهار گروه چهارتایی به‌مصاف هم رفتند و برای اولین بار از سیستم «حضور مرحله گروهی» در جام جهانی استفاده شد. همچنین برای اولین بار مسابقات از تلویزیون برای ۳۷ کشور پخش شد و فوتبال جهانی وارد عصر جدیدی از رسانه شد.

غایبان بزرگ و قدرتمایی اروپای شرقی

در این دوره از مسابقات، تیم ملی آژانتین به یکی از قدرت‌های سنتی بود، با شکست‌های سنگین از آلمان غربی و چکسلواکی در گروه اول حذف شد. انگلیس نیز که همواره مدعی بود، با قبول شکست از اتحاد جماهیر شوروی و تساوی مقابل برزیل، در گروه چهارم وداع زود هنگامی کرد اما حضور تیم‌هایی مانند ولز و ایرلند شمالی برای نخستین بار، جام را رنگارنگ‌تر کرده بود. ایتالیا که پس از فاجعه سوپرگا (سقوط هواپیمای توریانو در ۱۹۴۹ و مرگ ستارگان تیم ملی) هنوز دوران بازسازی را می‌گذراند، با بدشانسی در مرحله مقدماتی حذف شد و غیبتش در سوئد به چشم آمد. شوروی با درخشش لویاشین، اسطوره دروازه‌بانی جهان، تا مرحله یک‌چهارم نهایی پیش رفت اما در مقابل سوئد میزبان متوقف شد.

بازی‌های به یادماندنی

در مرحله یک‌چهارم نهایی، فرانسه به مصاف ایرلند شمالی رفت و با نتیجه پرگل

۴ برصفر به برتری رسید. ژوست فونتن، مهاجم فرانسوی، در این بازی دوبار گلزنی کرد تا شمار گل‌های خود را در آن مسابقات به عدد عجیب ۹ گل برساند. رکوردی که هنوز هم پایرجاست. آلمان غربی و سوئد نیز در یک در این مرحله مقابل رقبای خود به برتری یک برصفر رسیدند. اما بدون شک تماشایی‌ترین دیدار مرحله نیمه‌نهایی، برزیل مقابل فرانسه بود. برزیل که تا آن روز تیم ملی‌اش به عنوان «تیمی بدون قهرمانی» در اروپا شناخته می‌شد در مصاف با فرانسه‌ای قرار گرفت که فونتن را در خط حمله داشت. بازی ۲-۵ به سود برزیل به پایان رسید و پله در این مسابقه سه گل زد تا نام خود را برای همیشه در تاریخ ثبت کند. روزنامه‌ها نوشتند: «پادشاه متولد شد.»

فینال استکهلم

۲۹ ژوئن ۱۹۵۸، ورزشگاه راسوندا، ۵۰هزار تماشاگر. سوئد میزبان که با حذف شوروی به فینال رسیده بود، روی پایه‌های خود ایستاده بود. برزیل اما با تیمی متشکل از گارینشا (چادوگر پاهای)، دیدی (مغز متفکر)، اوآو (مهاجم گلزن) و پسری ۱۷ساله پا به زمین گذاشت.

تنها چهار دقیقه از آغاز بازی گذشته بود که لیدهولم، ستاره سوئدی، از پشت محوطه جریمه دروازه برزیل را باز کرد. هواداران سوئد به خیال قهرمانی افتادند. اما این خیال تنها پنج دقیقه دوام داشت و در دقیقه ۹ اوآو بازی را به تساوی کشاند. دقیقه ۳۲ اوآو دوباره گل زد و بازی ۲-۱ یک شد. نیمه اول با همین نتیجه تمام شد.

نیمه دوم نمایش برزیل بی‌رحمانه بود. دقیقه ۵۵: پله با ضربه‌ای دقیق از بین مدافعان سوئد، گل سوم را زد. این گل یکی از مشهورترین گل‌های تاریخ جهان شد؛ جایی که پله توپ را با سینه مهار کرد. از مدافع مقابلش عبور داد و به تور دروازه چسباند. ماریو زاگالو در دقیقه ۶۸ گل چهارم را زد و پله در دقیقه ۹۰ با یک ضربه سرزبیا، گل پنجم و نهایی را به ثمر رساند. برزیل ۵ - سوئد ۲.

پله پس از گل پنجم، برای لحظاتی گریست. پسری ۱۷ساله به جوان‌ترین گلزن تاریخ فینال جام جهانی تبدیل شد.

ژوست فونتن و رکوردی دست‌نیافتنی

فرانسه در دیدار رده‌بندی با پیروزی ۳-۶ برابر آلمان غربی سوم شد و ژوست فونتن توانست در آن مسابقه چهار گل بزند تا تعداد گل‌های خود در یک دوره جام جهانی را به عدد باورنکردنی ۱۳ برساند. رکوردی که تا امروز ۶۶سال بعد پاجرجا مانده و هیچ کس حتی به آن نزدیک هم نشده است. فونتن در ۶ مسابقه ۱۳ گل زد؛ یعنی میانگین بیش از ۲ گل در هر بازی.

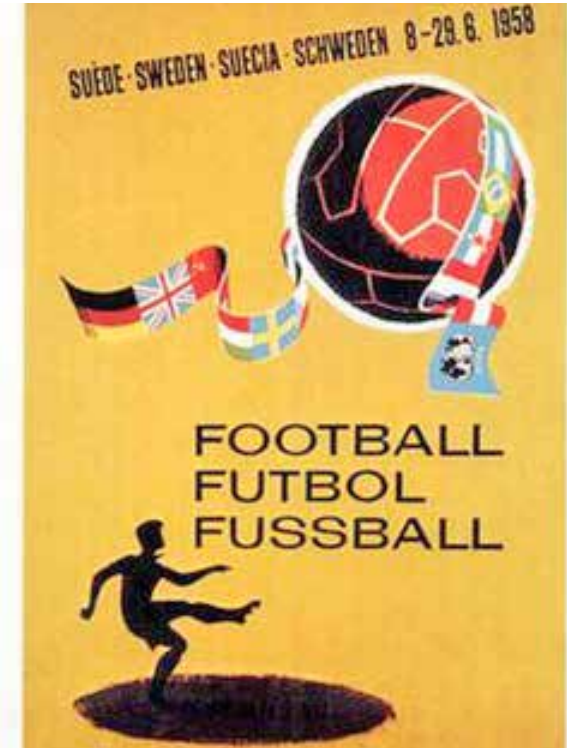
۸ سال بعد از ۱۹۵۰: این بار شادی، نه غم

این رفتار یادآور داستان تلخ برزیل در جام جهانی ۱۹۵۰ است، جایی که بازیکنان در هتل با توپ‌های پارچه‌ای در راهروها بازی می‌کردند و در نهایت در ماراکانا شکست خوردند اما در ۱۹۵۸، این شادی در رستوران هتل، پیش درامی بریک سلطنت بود. برزیل در فینال ۲-۵ سوئد را شکست داد و اولین قهرمانی خود را جشن گرفت. پله ستاره ۱۷ ساله آن مسابقات، بعدها گفت که قبل

از فینال مشغول تاس انداختن با بچه‌های صاحب هتل بوده. گارینشا اما در رستوران بود؛ جایی که با هم‌تیمی‌هایش شام را به یک زمین بازی تبدیل کرد. این بار، بازی در رستوران هتل به فال نیک گرفته شد. جشنی که خیلی زود پس از سوت پایان، در همان هتل گرد هم تکرار شد؛ این بار با جام ژول ریمه بر سر میز شام.

بازی ۲-۵ به سود

برزیل به پایان رسید و پله در این مسابقه سه گل زد تا نام خود را برای همیشه در تاریخ ثبت کند. روزنامه‌ها نوشتند: «پادشاه متولد شد.»

پله پس از گل پنجم

برای لحظاتی گریست. پسری ۱۷ساله به جوان‌ترین گلزن تاریخ فینال جام جهانی تبدیل شد.

میراث جام ۱۹۵۸
جام ژول ریمه این بار به ریو دو ژانیرو رفت. برزیل که در ۱۹۵۰ در ماراکانا ضربه روحی خورده بود، حالا جشن گرفت. خواننده‌ها برای پله ترانه می‌خواندند و روزنامه‌ها نوشتند: «برزیل دنیا را فتح کرد.» جام جهانی ۱۹۵۸ روایت یک رویا بود. رویای یک نوجوان سیاه‌پوست که از فقر و کوچ‌های باریک باثورو به اوج رسید. رویای کشوری که پس از ۸ سال انتظار (از شکست در ۱۹۵۰ تا قهرمانی ۱۹۵۸) اشک شوق ریخت.

داستان زندگی پله و جام جهانی ۱۹۵۸

فرار به سوی پیروزی

فیلم «فرار به سوی پیروزی» به کارگردانی جان هیوستون، داستانی جذاب و الهام‌بخش از زندگی یکی از بزرگ‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ، پله، را به تصویر می‌کشد. این فیلم که در سال ۱۹۸۱ ساخته شد، نه تنها به نمایش مهارت‌های ورزشی پله می‌پردازد، بلکه با روایتی عمیق از زندگی او، به بررسی تأثیر فوتبال بر فرهنگ و جامعه برزیل در دهه ۱۹۵۰ می‌پردازد.

جام جهانی ۱۹۵۸ در سوئد، نقطه عطفی در تاریخ فوتبال و همچنین زندگی پله بود. در این دوره، برزیل به عنوان یکی از قدرت‌های بزرگ فوتبال جهان شناخته می‌شد و مسابقات فرصتی برای پله بود تا استعدادهایش را در سطح بین‌المللی به نمایش بگذارد و نامش را در تاریخ فوتبال ثبت کند. فیلم «فرار به سوی پیروزی» داستان تخیلی از یک گروه از زندانیان جنگی است که در خلال جنگ جهانی دوم و در شرایط سخت، به فوتبال می‌پردازند. در این میان، پله به عنوان یک شخصیت محوری معرفی می‌شود که با مهارت‌های فوق‌العاده‌اش، نه تنها به تیم کمک می‌کند بلکه روحیه هم‌قطاران‌ش را نیز بالا می‌برد. این فیلم با ترکیب فوتبال و جنگ، نشان‌دهنده قدرت ورزش در ایجاد

روزنامه ایتالیایی «کورییره دلو اسپورت» که فینال ۱۹۷۰ برابر ایتالیا را با عبارت «جادو» توصیف کرد، در ۱۹۵۸ با حیرت نوشت: «پسری که پیراهن شماره ۱۰ پوشیده، ما را با آینده‌ای ترسناک برای فوتبال اروپا روبه‌رو می‌کند!» در انگلستان که پله در جام‌های جهانی ۱۹۶۲ و ۱۹۶۶ قربانی مصدومیت‌های خشن شد، روزنامه تایمز او را تک‌ستاره‌ای معرفی کرد که «به نظر می‌رسد از سیاره دیگری به زمین آمده است.» روزنامه مکزیک «لا راسون» که در مرگ پله نوشت «آدیوس آل ری دل فوتبول» (خداحافظ شاه فوتبال)، در سال ۱۹۵۸ با تعجب از نبوغ یک نوجوان برزیلی نوشت و او را «پدیده شگفت‌انگیز» خواند که فوتبال را برای همیشه دگرگون خواهد کرد.

افسانه‌ای که از سوئد آغاز شد

پله در همان جام جهانی ۱۹۵۸ با ۹ گل در ۴ بازی، نه تنها قهرمانی را به برزیل هدیه کرد، بلکه عنوان «جوان‌ترین گلزن تاریخ جام جهانی» را از آن خود کرد و این رکورد تا امروز پایدار مانده است. رسانه‌های جهان در آن روزهای پایانی دهه ۵۰ یکصد فریاد زدند: «شاه متولد شد» و راستی که مقدر درست می‌گفتند؛ سلطنتی که ۲۲سال به درازا کشید و سه جام جهانی را برای برزیل به ارمغان آورد.

اتحاد و امید در شرایط دشوار است. جام جهانی ۱۹۵۸ برای پله به معنای واقعی کلمه فرار به سوی پیروزی بود. او در این مسابقات با نمایش بازی‌های فوق‌العاده‌اش، به عنوان بهترین بازیکن جوان شناخته شد و با گلزنی‌هایش در مراحل مختلف، برزیل را به قهرمانی رساند. پله در این رقابت‌ها سه گل به ثمر رساند، از جمله دو گل در فینال مقابل سوئد که به برزیل کمک کرد تا اولین قهرمانی خود را در تاریخ جام جهانی کسب کند. این قهرمانی نه تنها برای پله یک دستاورد بزرگ بود، بلکه برای برزیل به عنوان یک ملت، نمادی از افتخار و اتحاد محسوب می‌شد. پله قهرمان ملی شناخته شد و فوتبال به عنوان یک ابزار برای تقویت هویت ملی برزیل به کار گرفته شد. فیلم «فرار به سوی پیروزی» با به تصویر کشیدن داستان پله، نشان می‌دهد که چگونه فوتبال می‌تواند زندگی‌ها را تغییر دهد و به ما الهام بخشد.